

EDITORIAL

Salvament de la unitat a costa de dimissions

Les eleccions municipals del maig del 2011 van portar molts canvis a l'Ajuntament de Moià. Per primera vegada en vint-i-vuit anys, Convergència i Unió perdia unes eleccions i ho feia de manera contundent. També era la primera vegada des del restabliment dels ajuntaments democràtics que cap llista no aconseguia la majoria absoluta.

La davallada de CiU va ser fruit de la presa de consciència, per part de la població, que la situació econòmica era del tot insostenible —l'oposició n'havia informat reiteradament, sense èxit, en temps de bonança econòmica—, a més del canvi de lideratge.

Per la seva part, l'oposició durant la passada legislatura (MAP-ERC) havia patit una escissió durant el procés d'elaboració de les llistes electorals. La direcció local d'ERC va formar llista pròpia sota la marca AraMoià, amb Dionís Guiteras al davant, mentre que el nucli majoritari del fins aleshores MAP-ERC es presentava com a Entesa per Moià, amb Ramon Crespiera de número u. La victòria electoral fou per a AraMoià, que obtingué sis regidories, una més que Entesa.

Amb Dionís Guiteras, cap de la llista més votada, com a alcalde es va aconseguir un govern d'unitat amb tretze regidors. La unitat era un imperatiu en uns moments de presa de decisions complexes i traumàtiques i la seva consecució fou un veritable èxit. Però aquesta unitat s'ha posat a prova durant les darreres setmanes, amb el rerefons de les desavinences

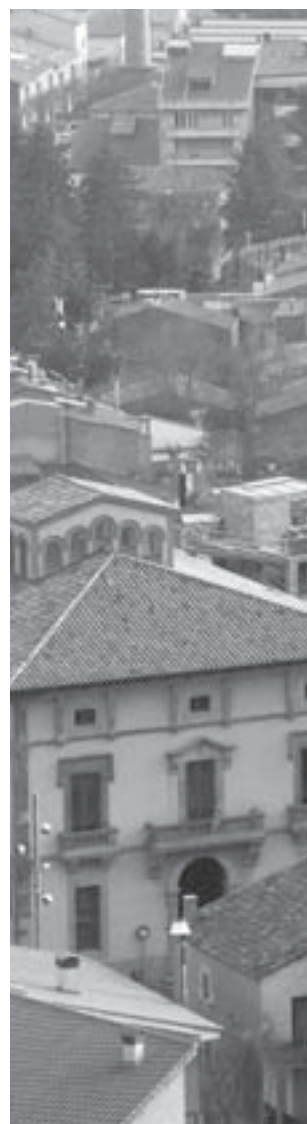
sobre el finançament del deute i l'elaboració dels pressupostos. Les primeres desavinences van sortir a la llum en treure's de l'ordre del dia del ple municipal del dia 12 de gener la major part dels punts per no haver estat consensuats abans. Per altra banda, els representants d'Entesa en el consell d'administració de la societat municipal MoiàFutur havien presentat la dimissió perquè, segons ells, l'alcalde no complia els acords presos a l'inici de la legislatura.

Tanmateix el punt culminant de l'enfrontament ha estat quan l'alcalde ha destituït dels seus càrrecs la regidora de Cultura, Elvira Permanyer (Entesa). Semblava que havia de ser immediat el trencament del consistori moianès. En la pràctica, però, l'esquerda s'ha produït dins les files d'Entesa, entre el sector majoritari, que ha fet prevaler l'interès de mantenir el govern d'unitat, i aquells qui creien que la millor opció era el pas a l'oposició. Resultat: dimissió de les regidores Permanyer i Laura Camí (que ja havia presentat la renúncia com a regidora de Benestar Social el 2 de febrer) i substitució de Crespiera per Joan M. Navarro com a cap del grup municipal.

El marge de maniobra de l'ajuntament per als pròxims anys és molt estret i curull de decisions impopulars. Cal que fem costat al consistori en aquests moments tan difícils, no afegint-hi decisions estèrils. Si la unitat és un bé a conservar, caldrà també que des de totes les parts hi hagi més diàleg i menys decisions unilaterals que puguin posar en perill la unitat del govern.

ÍNDEX

Editorial	3
Vida municipal	5
Primera crisi de govern: crònica dels fets. <i>A. Lozano</i>	5
Entrevista a Dionís Guiteras, alcalde (AraMoià)	7
Entrevista a Joan M. Navarro, portaveu d'Entesa per Moià	10
Cartes a la Redacció	13
Actes i esdeveniments	14
Carnestoltes 2012. <i>M. Bigorra</i>	14
Festa Major d'Hivern i Tres Tombs. <i>R. Tarter</i>	16
Quatre temporades de jazz! <i>A. Arisa</i>	18
Les entitats informen	22
Escola Pia: Xavier Sala i Martín parla d'economia	22
Units per la Fam	23
Biblioteca de Moià	24
Museu de Moià	25
ABIC Moià	26
L'Esplai	26
Escola J. Orriols	27
Parròquia de Moià	27
Ràdio Moià 107.8 FM	28
La Tosca	29
Presentació de la nova etapa de <i>La Tosca</i>	29
La renovació de <i>La Tosca</i> . <i>A. Cantó</i>	30
Ara adéu, però no adéu. <i>J. Capdevila</i>	32
Moianès	33
El Moianès, el darrer pas. <i>J. Clarà</i>	33
De fora estant	35
El <i>Pollo</i> de Moià llueix a Barcelona. <i>J. Font</i>	35
49è Concurs de Cant Francesc Viñas. <i>E. Permanyer</i>	36
Lletres	37
«A Moià, rucs...». <i>M. Baqués</i>	37
Publicacions	39
Noticiari	43
Moviment demogràfic	45
Necrològiques	46
Mn. Francesc X. Arumí, <i>in memoriam</i> . <i>J. Ruaix</i>	46
Gràcies, mossèn. <i>G. Pons</i>	47
Carta a Sebastià Ubasart Serra. <i>J. Clarà Vila</i>	47
Jordi Casso o una altra cara de l'estiueig. <i>R. Puig</i>	48
En el traspàs de Miquel Prat, de Castellcir. <i>R. Puig</i>	49
Dades meteorològiques	50

*Casa de la Vila
(fot. C.I.C. - Moià)*

LA TOSCA Can Carner. Joies, 11-13 - 08180 Moià · tel. 938 207 600 · latosca@latosca.org · www.latosca.org

Edita: Associació Cultural Modilianum

Consell de Redacció: Mercè Bigorra, Jaume Clarà, Josep Font, Albert Lozano,

Elvira Permanyer, Roser Portet, Josep Ruaix, Ramon Tarter, Elvira Vilardell

Administració: Eduard Gómez

Impressió: Winihard Gràfics, Moià

Disseny de la revista: Soldevila. Disseny i Comunicació

DL B-4501-1983 -- ISSN 2014-51660, 2014-51760 (versió digital) 8 números l'any. Preu de l'exemplar: 4'5 euros

LA TOSCA és membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

ASSOCIACIÓ CULTURAL
MODILIANUM

VIDA MUNICIPAL

Primera crisi de govern: crònica dels fets

Albert Lozano

El govern d'unitat ha passat les darreres setmanes per un entrabanc que ha posat en seriós perill la coalició. El tripartit format per AraMoià, Entesa i Convergència i Unió gairebé no arriba a un any de vida. Un acord entre els dos grans grups i canvis interns a Entesa han salvat el projecte unitari. Han estat diverses les desavinences entre AraMoià i Entesa. Uns bloquejos que, probablement, no han estat mai tancats des de la divisió del MAP-ERC. Una batalla on Convergència i Unió semblava el convidat de pedra. Tot plegat es va veure externament reflectit en el ple del dia 2 de febrer.

La primera desavinença entre grups —almenys, sabuda públicament— va ser en el ple del dia 12 de gener. En aquest no es van tractar els punts relacionats amb un deute de MoiàFutur S.A. que l'ajuntament havia d'assumir per valor de 1.300.000 euros, per una banda, i un traspàs al consistori d'una pòlissa de crèdit de 200.000 euros, per l'altra. Ramon Crespiera, portaveu d'Entesa en aquell moment, va dir que el seu grup no donaria suport a aquests punts que havien de ser aprovats. I és que la

societat municipal MoiàFutur S.A. és el moll de l'os dels conflictes: la interpretació del deute, el que s'ha de fer amb aquest. Un conflicte que, per altra banda, sembla que s'esvaeix amb la nova direcció d'Entesa. La societat municipal presenta un balanç negatiu en tancar l'any 2011 de gairebé cinc milions d'euros (interessos de demora inclosos des del 2008) tot i haver venut el CAP a la Generalitat. L'antic grup MAP-ERC va reclamar un concurs de creditors l'agost del 2010, perquè el deute no l'hagués d'assumir el consistori, i la proposta va ser rebutjada pel llavors alcalde, Josep Montràs. I durant els darrers mesos, mentre Entesa reclamava un pre-concurs de creditors de MoiàFutur per no vincular el deute al poble, AraMoià ha considerat que fer el pre-concurs hauria estat contraproductiu per a la renegociació del deute amb les entitats financeres i per a l'obertura del nou CAP. Els endarreriments en la signatura per part de la Generalitat van fer que les tensions entre AraMoià i Entesa arribessin al punt que, fins i tot, Crespiera i Navarro sortiren del consell d'administració de MoiàFutur.

L'alcalde i els dotze regidors a Les Faixes, el 29 de juliol (fot. C.I.C. - Moià)

J.M. Navarro, flanquejat per E. Permanyer i L. Camí (fot. J. Capdevila)

La següent divergència recau en la dimissió de Laura Camí (Entesa) com a regidora de Benestar Social. En el ple celebrat el dia 2 de febrer, Camí va renunciar al càrrec, entre altres coses per «les constants friccions». Va ser en aquell mateix ple on les espurnes no van fer acte de presència per, tot s'ha de dir, l'exemplar comportament i educació de tots els regidors. Malgrat tractar temes tan delicats com dimissions, decrets d'alcaldia i renúncies a consells d'administració, la sang no va arribar al riu. La segona baixa en el grup d'Entesa que es va veure en el ple del dia 2 vingué de la mà d'Elvira Permanyer. La regidora havia de renunciar al seu càrrec per decret d'alcaldia. La culpa: una mena de *watergate* 2.0. Un correu electrònic enviat per Permanyer amb contingut confidencial, derivat d'una reunió de govern, va arribar a la safata d'entrada de qui no havia d'arribar. L'alcalde, Dionís Guiteras, va prendre la decisió de cessar la regidora d'Entesa per entendre que havia vulnerat els principis de confiança i confidencialitat entre els membres de govern en haver filtrat converses internes. Després d'un creuament d'acusacions i argumentacions per part de Guiteras i Permanyer, els dos grups principals es van conce-

dir uns dies de marge per a redreçar la situació. El debat va continuar a les xarxes socials de Facebook i Twitter i a la premsa escrita *Regió7* i *El 9 Nou*, la qual cosa no va apaivagar els ànims d'uns i altres.

El capítol u dels pressupostos, que fa referència al personal de l'ajuntament, sembla un escull per a arribar a un acord, tot i que els grups municipals no han comentat els detalls del capítol de personal en els quals resideix la discrepància. La manca d'acord en els pressupostos va ser un altre motiu de discrepància, esvaït per la nova direcció d'Entesa, la qual els donarà suport.

Tot plegat ha acabat amb la renúncia voluntària d'Elvira Permanyer després d'haver estat anul·lat el decret d'alcaldia que destituïa la regidora. Laura Camí ha estat la segona dimissió, i Ramon Crespiera deixa el càrrec de portaveu del grup d'Entesa. El relleu l'agafa tot un veterà del consistori com és Joan M. Navarro. Llorenç Fort, cap visible i pal de paller del moviment «Moià diu prou!» pren el relleu de Permanyer. Sara Verdager substituirà la seva companya Laura Camí en les tasques de Benestar Social. Uns canvis a Entesa força significatius si es té en compte que fa nou mesos de la creació del govern.

Dionís Guiteras, alcalde (AraMoià): «No hi ha hagut crisi de govern»

Entrevista: A. Lozano, E. Vilardell; transcripció: J. Font, J. Clarà

Dionís Guiteras (fot. J.M. Coma)

El govern d'unitat ha estat a punt de trencar-se després que vostè destituís la regidora Elvira Permanyer. Calia fer aquest cop de força amb els riscs que comportava?

En aquest procés s'han barrejat temes. Tal com vaig explicar en el ple, la destitució de l'Elvira va ser conseqüència de la filtració d'informació confidencial, i de forma esbiaixada, d'una reunió on quedava clar que tractàvem material sensible perquè estàvem parlant de llocs de treball i de persones. Vaig demanar al seu cap de grup que demanés disculpes i vaig deixar tres dies de marge. En no fer-se, em vaig veure obligat a fer un cop de força. Però no es discutia el govern d'unitat; això ho ha fet Entesa.

En cap moment no hi ha hagut crisi de govern.

Desenganyem-nos, el govern ha nascut més de la voluntat popular que de la voluntat política. Les contradiccions afloren en el moment de l'elaboració dels pressupostos i de negociar el refinançament del deute, els temes més crítics. AraMoià ha plantejat un pressupost i cap més grup no n'ha proposat un d'alternatiu. Estem en un moment molt dur, hem de dir a veïns nostres que un servei deixa de prestar-se o que a algú se li acaba el treball. Cal prendre decisions i això genera contradiccions. Després de set mesos hem de reflexionar si aquest camí que hem fet junts l'hem de continuar junts.

En les desavinences han pesat més les qüestions personals o les ideològiques?

Hi ha hagut molta responsabilitat per part de tots els grups municipals. Els regidors d'AraMoià venim, però, d'una situació diferent dels d'Entesa o CiU, pel fet que som nous. És admirable que hagin estat capaces de llimar diferències i treballar juntes persones que s'havien dit de tot per estar, en l'anterior mandat, en el govern i en l'oposició. Per tant, les desavinences han estat ideològiques, no personals. Quan vam fer el govern d'unitat vam decidir que no miràriem enrere. Hem estat prou madurs. La llista unitària que es va intentar de fer i no va reeixir no ha influït per a res en aquest govern d'unitat.

¿Es pot parlar, però, de govern d'unitat?

AraMoià era partidari d'un govern de consens, no d'un govern d'unitat. I

això vol dir que els principals temes, com ara el pressupost, s'han de pactar. El govern d'unitat és una utopia. Ara Moia va dir en campanya electoral que el tema del deute només s'arreglaria amb negociació política i financera, que hauríem de pagar en quaranta anys i que no se'ns perdonaria ni un duro. I la gent ens va votar.

El poble té la il·lusió que plegats tirarem el poble endavant, però la realitat et fa veure que aquest horitzó és una utopia, una utopia que hem de perseguir perquè és l'essència de la democràcia. Hi estàs o no hi estàs. ¿Assumim que som els responsables de tirar el poble endavant, o volem seguir fent oposició estant en el govern?

Quins han estat els principals problemes amb Entesa?

No hi ha cap problema amb Entesa. Com ja he dit, el problema amb l'Elvira va ser només derivat de la filtració. Les distàncies amb Laura Camí són diferències de criteri amb l'assistent social i amb el SIAF, el servei d'atenció a la infància.

Els tretze regidors ens vam comprometre davant el poble que no faríem fix ningú més. Pel setembre es va ampliar el contracte a l'assistent social fins al desembre, però llavors s'havia de fer la plaça fixa, trencant el compromís que havíem pres. Per tant, vam complir el que havíem dit que faríem, encara que Laura Camí hi estigui en desacord.

El SIAF és un programa anual, finançat per la Generalitat, la Diputació (entre tots dos hi aporten un 65%) i l'ajuntament. Aquests dos organismes ens comuniquen que fins al febrer no sabran quants diners hi destinaran. Què haig de fer? Doncs, esperar al febrer i no tirar-me a la piscina si no sé quin finançament tindrà. Els pares —que van recollir signatures i van venir a recla-

mar— van estar d'acord a esperar al febrer i fins i tot receptius a la possibilitat de pagar una part. ¿Això és una inge- rència de l'alcalde, o un intent de rati- onalització quan no tenim ni un duro? Toquem una mica de peus a terra! Hi ha, doncs, divergències de concepte, no problemes personals.

Altres divergències han estat el deute de Moia Futur.

Moia Futur és una societat anònima municipal al 100% que està en fallida. Quan entren els nous administradors, si veuen que la situació és de fallida, per protegir els seus béns personals han de presentar un concurs de creditors. Perquè —tot i que no hi ha jurisprudència, encara que Ramon Crespiera digui que sí—, segons la llei concursal de socie- tats anònimes, en cas de fallida han de respondre els administradors amb els seus béns personals. Els administra- dors som Dionís Guiteras, Albert Cluse- lla, Joan M. Navarro, Ramon Crespiera i Josep Martínez. No perquè hi hàgim aportat capital social, sinó perquè tenim unes competències delegades de la funció pública en quant som regidors i estem en el consell d'administració de la societat.

Vam aprovar per unanimitat en la junta de la societat que presentaríem un pre-concurs de creditors el mes de se- tembre o octubre. Però com que l'aca- bament del CAP avançava molt ràpid, vaig proposar de congelar la presenta- ció del concurs, perquè, si el presentà- vem, el CAP no es podria obrir.

A finals de desembre s'havia de sig- nar la transferència del CAP a la Gene- ralitat; però, com que havia de pagar el 50% de la compravenda al moment i la Generalitat no podia fer efectiu el pa- gament, va demanar de posposar-ho a finals de gener. La data de dimissió de Navarro i Crespiera de Moia Futur és del

Moià a mitjan febrer (fot. C.I.C. - Moià)

23 de gener, quan sabien que fins a finals de mes no se signava aquesta venda. Per tant, a diferència del que diuen, jo no estic incomplint res. No és culpa meva que la Generalitat es demorés.

Fins que no tinguem encarrilat el tema del finançament del deute de Moià no presentaré el pre-concurs. La pregunta és: per què el fem? Si és per protegir-nos a nosaltres, és un tema, i si és per dissoldre la societat, n'és un altre. La dissolem? Si és així, afecta els béns de l'ajuntament, ja que és cent per cent municipal. Com afectaran tres o quatre milions de deute que ha d'assumir l'ajuntament?

Prescindint dels problemes esmentats, com valora els primers mesos de govern?

De manera molt positiva. Primer, perquè gent ben diferent ens hem hagut de posar a fer coses pel poble, assumint responsabilitats. En segon lloc, perquè hi ha una feina brutal. Si abans es criticava que els regidors tenien dedicació completa i ara estan cobrant 300 euros, i jo 1.000, doncs com més siguem a treballar millor. Quan vam fer la distribució de carteres no ho vam fer

per pes polític, sinó pensant: «Qui pot fer millor això? Dels tretze, qui té més afinitats amb cada tema?» El repartiment de carteres podria fer pensar que els d'AraMoià som babaus, ja que hem donat regidories importants als altres, però és que mai no hem buscat el poder ni la influència política: ni nosaltres, ni Entesa ni Convergència, aquí tots vam jugar al mateix nivell.

Alguna cosa a millorar?

Una de bàsica: saber realment què estem fent i quina transcendència té. Ens ajuntem tretze regidors perquè ens ho diu més el cor que el cap. El poble ho vol i sabem que és una situació tan difícil que ens n'hem de sortir. Els nostres administrats són 5.820 persones. Això marca molt. Aquest cor i aquesta il·lusió topen amb una realitat i amb la necessitat que aquesta maquinària ha de funcionar. Som tres partits polítics, no tretze, i hi ha d'haver una sola veu, la de l'alcalde, que representa els tres grups municipals. Cada grup ha de ser la veu dels tretze regidors. Quan això no funciona és quan hi ha tretze veus i un alcalde que va a la seva... Això és el que hem de millorar.

Joan M. Navarro, portaveu d'Entesa per Moià: «No penso que ens hàgim afeblit»

Entrevista: E. Vilardell, J. Clarà; transcripció: E. Vilardell

Joan M. Navarro (fot. E. Vilardell)

L'alcalde de Moià, Dionís Guiters (AraMoià), va destituir dels seus càrrecs una regidora del grup d'Entesa per Moià, Elvira Permanyer. Des d'aquest grup es va demanar a l'alcalde que reconsiderés la seva actitud. Però, en comptes d'això, el que ha succeït és que no solament deixa l'acta de regidora Permanyer sinó també Laura Camí i, a més, Ramon Crespiera renuncia a encapçalar el grup municipal. Què ha passat?

Per començar, vull matisar que Laura Camí volia presentar la seva dimissió uns quants dies abans, però es va esperar a fer-ho perquè li hi vam demanar. Pel que fa a Elvira Permanyer, va ser l'alcalde qui la va cessar de la seva car-

tera de regidora perquè va considerar que havia fet una filtració impropcedent. Després d'aquests fets, Entesa es va reunir per intentar redreçar la situació. Des del partit vam creure oportú que les dues regidores, que van posar el seu càrrec a disposició d'Entesa, pleguessin i posar en el seu lloc dos nous regidors, a veure si d'aquesta manera era més fàcil entendre'ns entre tots. L'únic que va posar una condició va ser Ramon Crespiera, que va demanar deixar de ser el portaveu del nostre grup per tal de facilitar les relacions amb els altres partits i el treball conjunt.

Ha dit que Laura Camí volia presentar la seva dimissió abans que succeïssin aquests fets. Per quina raó?

La Laura, que era regidora de Benestar Social, volia dur a terme la seva feina d'una manera que no li ha estat possible. Es va canviar la treballadora social i es van fer moviments dins el departament que a ella li van semblar inadequats. Així, com que se sentia incòmoda va decidir plegar; tot i això, en la seva carta de dimissió va al·legar que es replantejaria agafar de nou el càrrec de regidora si les circumstàncies canviessin.

Mirat des de fora, sembla que s'ha prioritzat el govern d'unitat per damunt de la cohesió interna del grup municipal d'Entesa. És així?

L'objectiu principal d'Entesa ha estat sempre continuar amb el govern d'unitat, ja que pensem que el poble ens va donar prou suport per a formar part de l'ajuntament. Pel que fa les relacions, és cert que hi ha discrepàncies puntuals i, de fet, és normal, perquè tothom té punts de vista diferents.

Des d'Entesa pensem que hem sortit reforçats de la situació que he explicat abans, perquè hem estat capaços d'aportar un relleu a l'ajuntament i fer un pas per seguir governant amb unitat. Vull aclarir que la decisió de fer un canvi de regidors ha estat interna, del partit. AraMoià en cap moment no ens va demanar aquest relleu.

Però a Elvira Permanyer se li va fer un decret d'alcaldia.

Sí, l'alcalde la va cessar de les funcions de la seva cartera, però la regidoria la va deixar ella. A més, en el darrer ple s'ha presentat una moció revocant aquest decret. D'altra banda, també hem presentat uns punts per a continuar governant, punts que estem pactant amb CiU i AraMoià i que pròximament signarem. Una de les qüestions que demanàvem era que, a canvi de la dimissió de l'Elvira, se li retirés el decret d'alcaldia, pas que ja s'ha fet. A part d'aquests punts n'hi ha d'altres, entre ells fer una auditoria de temes concrets.

Abans Entesa volia fer una auditoria total dels comptes de les legislatures anteriors; ara només demana una auditoria de certs temes. És aquest un canvi de posicionament?

Quan parlem d'auditoria ens podem referir a una auditoria comptable (la Diputació ja ens n'ha feta alguna) o a una auditoria en temes puntuals (la Piscina Municipal, entre altres) per a conèixer la situació de certes qüestions. És això últim el que nosaltres demanem en aquest moment.

No s'ha afeblit la posició política d'Entesa en el si del govern d'unitat després d'aquesta crisi?

Jo no ho veig pas així. Crec que els regidors d'Entesa hem treballat molt i

que el que compta és la feina que hem fet i farem pel poble. Potser sí que des de fora sembla que no tinguem tanta força, però ja m'agradaria veure si altres grups són capaços de fer relleus tan importants com els que ha fet Entesa, cosa que espero que no passi, perquè amb la situació greu que tenim a Moià...

Vostè mateix, juntament amb Ramon Crespiera, havien dimitit fa unes setmanes com a representants en el consell d'administració de MoiàFutur per divergències respecte a la manera d'afrontar el deute d'aquesta societat municipal. Com evolucionaran a partir d'ara aquestes divergències? Les postures estan tan allunyades en l'apartat pressupostari?

Tant el Ramon com jo continuem dimitits de MoiàFutur. Això sí, si les coses canviessin potser hi tornariem a entrar. Aquesta empresa municipal, però, no s'ha de tenir present a l'hora de calcular els pressupostos. Ni el tema de MoiàFutur ni el del refinançament no influiran en l'aprovació dels pressupostos. En tot cas, si més endavant hi ha un refinançament nou, llavors ja farem les modificacions necessàries en els comptes.

Pel que fa a la postura d'Entesa i AraMoià amb relació al refinançament, cal dir que no està tan allunyada, perquè la visió de com dur-lo a terme ha anat variant i ara com ara potser s'acosta més a la nostra idea. Respecte a MoiàFutur, en canvi, nosaltres tenim un punt de vista i AraMoià un altre.

Poc després del cessament d'Elvira Permanyer, AraMoià treu una nota de premsa on insta Entesa a aprovar els pressupostos urgentment per no agreujar més el dèficit. Podria ser el cessament d'aquesta regidora una pressió al vostre grup perquè s'aprovin els pressupostos?

Aquesta nota de premsa jo no la vaig entendre gaire, perquè deien que perdiem cada dia 1.600 euros per culpa de no aprovar els pressupostos. Des d'Entesa havíem demanat una documentació per mirar-nos-la entre tots i posar-nos d'acord en aquest tema, però no ens la donaven, perquè semblava que hi havia riscs. Personalment penso que la nota de premsa és una mica esbiaixada... Jo no els he frenat mai els pressupostos. A mi, com a regidor de la Via Pública, m'afecta la demora en l'aprovació dels comptes, ja que necessito dir com pagarem les reparacions de les furgonetes, el material... Jo era el primer interessat a tirar el pressupost endavant. En resum, la culpa d'aquesta problemàtica ha estat de tots, tots dos grups tenim un 50% de culpa.

Quina valoració fan dels primers mesos de govern d'unitat? Quins han estat els aspectes més elogiables i quins caldria millorar?

Personalment he gaudit aquest temps perquè les satisfaccions han estat superiors a les insatisfaccions. A més, he de dir que em trobo còmode amb tots els regidors, fins i tot amb els de Convergència, amb els quals vam

tenir les nostres diferències en el passat.

En general, valoro els primers mesos positivament. Hi ha regidores del meu grup, però, que han patit més que jo la manca d'acord en alguns temes dins l'ajuntament. Potser ens faltaria més informació interna i també externa. Externa, perquè hauríem de tornar a explicar la situació i el que s'està fent. I interna, perquè potser si entre els regidors ens haguéssim explicat més les coses hi hauria hagut menys problemes.

Veu en aquests moments possible que la coalició de govern arribi al final del seu mandat?

Jo penso que sí i que Entesa ha fet i farà el possible perquè així sigui. Ara amb el canvi de regidors —entren Sara Verdaguer i Llorenç Fort— he sentit comentaris com «ara aterrisca la Plataforma a l'ajuntament». És clar, ara hi haurà més membres de la Plataforma dins el consistori..., però tant és. Crec que ja està bé que aquesta associació, després de cridar, es posi a treballar. Aquest fet no té per què suposar cap problema; amb la gent amb qui discrepes, al final també t'hi pots posar d'acord i treballar conjuntament.

Detall de Mojà a mitjan febrer (fot. C.I.C. - Mojà)

CARTES A LA REDACCIÓ

No sabem dialogar

Montserrat Aliberch i Fàbregas

Arran dels darrers esdeveniments que han tingut lloc al consistori amb la destitució i posterior dimissió d'una regidora, m'agradaria fer una breu reflexió al respecte, ja que no estic gens d'acord amb la forma com s'ha dut a terme. Ha estat acusada d'haver passat informació confidencial de l'equip de govern a terceres persones.

No sé si va actuar correctament o no, però suposant que no, no calia posar en evidència la regidora esmentada en un ple de l'ajuntament que, personalment, em va resultar patètic, ja que més que un ple semblava un judici.

El tema s'havia d'haver resolt abans i, al meu entendre, personalment i no a través de correus electrònics. Parlant, la gent s'entén. Som adults i a vegades ens comportem com nens.

Tots ens podem equivocar i, per un error, cal actuar tan dràsticament? On és la democràcia? Al cap i a la fi, el qui en resulta més perjudicat és el poble, que està perdent persones molt vàlides. Com sempre, ens ha fallat el diàleg.

Com a ciutadana crec que puc expressar la meva opinió, sense ànim d'ofendre ningú, i convidar a la reflexió

perquè serveixi de precedent per a no tornar a patir situacions tan desafortunades com aquestes.

Una qüestió simplificada d'economia

Joan Roca

Jo he estat agricultor i ramader tota la vida i he tingut, entre altre bestiar, vacques. I sempre penso que la classe política i també molts ciutadans estan munyint «la vaca» sense donar-li menjar, i, és clar, què passa? Que «la vaca» cada vegada dóna menys llet i arribarà el moment que el pobre animal es morirà per falta d'aliment, resultant que es quedaran sense vaca, ni llet, ni res... I aquest exemple tan simple i gràfic el traspasso, sovint, a la vida econòmica d'avui en dia i com es va morint, a poc a poc, el teixit productiu.

Crec que hem de ser capaços de corregir aquest camí que la societat ha agafat i, amb esforç, treball, estalvi i fent una vida més austera, sense deixar de tenir cura i alimentar «la vaca», per mantenir l'estat del benestar que encara tenim portarem un bon rumb.

Aquesta visió pot ser qüestionada, però ja perdonareu si jo m'ho miro d'aquesta manera tan simplificada.

Odontologia conservadora i estètica
Endodòncia i pròtesis
Odontopediatria
Ortodòncia
Cirurgia
Implants i periodòncia
Blanquejaments

Visites diàries

CLÍNICA DENTAL ANFRUNS

Dr. Lluís M. Anfruns i Serra / Metge - Estomatòleg

Av. de la Vila, 3-5 - 08180 Moià - Tel. 93 820 81 28

ACTES I ESDEVENIMENTS

Carnestoltes 2012

Mercè Bigorra

El dia 18 de febrer van començar les celebracions del carnaval a Moià amb la rua infantil organitzada com cada any per l'Agrupament Escolta Mn. Amadeu Oller. A les cinc de la tarda una munió de petits personatges d'allò més pintoresc i variats —pirates, guerrers, princeses, pallassets, caputxetes i llops...— es passejaren per la vila, precedits pels Tabalers de Castellterçol, que obrien sorollosament la cercavila pels carrers més cèntrics del poble. Després es concentraren a la plaça Major, on petits i grans van compartir danses i cançons, en una festa molt animada on no faltà la gresca i xocolata i coca per a tothom.

Carnestoltes quinze voltes

Entrada ja la Quaresma —com ja és costum a Moià— se celebrà la Gran Festa de Carnestoltes, enguany en la seva vintena edició des que es recuperà aquesta festa un cop retornada la democràcia.

El divendres dia 24 de febrer, amb els honors que es mereix, a l'Espai Les Faixes es donà la benvinguda a «Sa Majestat en Carnestoltes, rei dels pocsoltes», que arribà acompanyat d'una bella dama i una cort d'àngels enjogassats que llançaven les fletxes de l'amor. Tan reial comitiva donà per obert el ball de màscares, novetat d'enguany, i que potser per ser la primera vegada o per falta de difusió no va tenir gaire participació. Ben entrada la mitjanit, la festa va arribar al seu punt àlgid, amb una colla de joves que amb improvisades disfresses i màscares es van deixar portar pel ritme i la música del DJ.

El dissabte 25 de febrer, Sa Majestat presidí la rua, que, com ja és costum, va comptar amb gran èxit de participació. Comparses i carrosses van recórrer l'itinerari traçat pel centre de la vila, amb música, xaranga i animades coreografies, fent les delícies dels centenars de persones que els esperaven. A part de la quantitat, cal destacar l'alta qualitat en la confecció de les carrosses i disfresses de les comparses. Molts grups d'amics i famílies joves amb la quitxalla s'uneixen i s'organitzen, creant coreografies molt acurades i carrosses plenes d'enginy. Algunes ens sorprenen any rere any per l'atreviment i la disbauxa en les seves caracteritzacions i coreografies.

El rei Carnestoltes, passejant en góndola pels «canals» de Moià, obria la llarga i espantosa rua. Durant el trajecte va fer lectura del testament reial, amb el corresponent repartiment de l'herència, de la qual, per a desgràcia dels vilatans, no quedà res per al poble, donat que la mala gestió i els «xoriços» de moda (Urdangarin, Camps i companyia) més les retallades governamentals, ja l'havien dilapidada.

Enguany el recorregut va ser més curt però més intens, donat que tota l'activitat es va concentrar a l'avinguda de la Vila i a la plaça del Colom. No obstant això, la desfilada va durar més de tres hores.

Un cop acabada la rua, a l'Espai Cultural Les Faixes hi hagué el Sopar Popular de Carnestoltes, amb pa i botifarra, per a recuperar forces i poder participar en la Gran Festa de Carnestoltes, animat ball amb gresca, música i xerinxola, última espeternegada del Carnestoltes de l'any 2012.

El rei Carnestoltes amb el seu seguici i dues comparses de la rua (fot. M. Bigorra)

Festa Major d'Hivern i Tres Tombs

Ramon Tarter

Just acabat el cycle festiu nadalenc comencen a Moià el actes de la Festa Major d'Hivern i els Tres Tombs. Heus ací una breu crònica dels actes més rellevants.

Danses tradicionals

El diumenge 15 de gener, a migdia, varen interpretar-se les danses tradicionals de Moià. Com ja es va fer l'any passat, en lloc de ballar-se tot el repertori es varen interpretar únicament les relacionades més estretament amb la festa de Sant Sebastià: els Garrofins, el Ball del Ciri i el Ball de Gitanes. La novetat d'enguany va consistir que, en lloc de fer-se, com sempre, a la plaça Major, la ballada va traslladar-se a la nova plaça (encara sense nom) de davant del CAP. La causa va ser que, essent la plaça Major, especialment a l'hivern, un lloc bastant ombrívol, hi havia molta humitat a terra, perillant que balladors o públic poguessin patir un accident. El canvi va ser molt ben valorat, tant pels dansaires, que varen lloar l'amplitud de l'espai,

com pel nombrós públic assistent, que va valorar la millor visibilitat que ofereix la nova plaça així com les ullades de sol, que ajudaren a superar el fred hivernal. L'acte va concloure amb la interpretació de tres sardanes per part de la Coblà Sabadell.

Altres actes

El mateix diumenge dia 15 al matí i amb sortida de la plaça de Sant Sebastià va tenir lloc la tradicional cursa popular de mitja muntanya Dos Turons, que enguany arribava a la seva desena edició. La cursa es complementà amb les especialitats de Canicròs (IX edició) i Nordic Walking (III edició). Com cada any, ha tingut una nodrida participació. L'organització ha anat a càrrec de Rivendel.

El mateix dia a la tarda, a l'Espai Cultural Les Faixes, espectacle infantil de música i titelles *Els Murrís van al bosc*, a càrrec de Gil Rantamplam i Cia.

El dimecres 17 al matí, a l'església parroquial, missa solemne en honor de

Ball del ciri en la nova plaça del CAP (fot. Roger Tarter)

Sant Antoni Abat, patró de traginers i cansaladers.

Festa de Sant Sebastià

La festa de Sant Sebastià va començar el dijous dia 19 amb la tradicional ballada dels garrofins, acompanyats dels teiers i el Pollo, per les places i carrers de la vila. Cal fer esment de la presència d'un equip de la Televisió del Garraf per a gravar un reportatge sobre aquesta tradició moianesa amb destinació a ser emès en el programa *Gaudeix la festa* de la Xarxa de Televisions Locals de Catalunya. Sortosament, la vesprada no va ser excessivament freda i va permetre d'executar la ballada amb normalitat.

L'endemà, dia 20, a les dotze del migdia, a l'església parroquial, ofici solemne en honor de sant Sebastià, amb l'ofrena de productes de la terra i la tradicional ballada dels garrofins al presbiteri en el moment de l'ofertori. A la sortida, els garrofins varen tornar a oferir el seu ball davant la porta de l'església i seguidament varen anar a la Llar dels Avets, que enguany celebra el seu trentè aniversari, i, després, a l'Hospital-Residència. La mateixa tarda, a la Llar dels Avets hi hagué berenar i jornada de portes obertes.

Tres Tombs

La festa dels Tres Tombs va començar el dissabte dia 21 de gener al vespre, quan els grallers, els ex-banderers i tot el seguici d'acompanyants feren el trasllat de la bandera del gremi a casa del banderer d'enguany, Josep Pladevall i Moya.

El dissabte següent, a la tarda, se renata a càrrec dels Grallers de Moià a casa de cada un dels administradors d'enguany (M. Àngels Morera i Barniol,

Els Tres Tombs (fot. Roger Tarter)

Abel Fontanet i Braut, M. Lluïsa Fonts i Canellas, Olga Colomer i Martínez, Nazari Alibés i Rovira i Imma Ferrer i Tarter) i a la plaça Major, a partir de les cinc de la tarda, trobada de *country* organitzada per Country Moià. Ja de fosc es començà a repartir el pa i botifarra que al llarg de la tarda s'havia anat coent en el foc preparat a l'efecte a la plaça; foc, per altra banda, que va tenir molta requesta atès l'intens fred de la vesprada.

L'endemà diumenge, a primera hora del matí es varen començar a concentrar en els terrenys del voltant del pavelló poliesportiu els participants en la desfilada, sortint a les onze encapçalats per la bandera i els administradors per

fer les tres voltes de rigor i rebre la benedicció, que ha de deslliurar de tot mal bèsties i persones, al davant de l'església, tal com mana la tradició. En el moment en què la comitiva va arribar a la plaça per rebre la tercera benedicció, al voltant de la una del migdia, es va interpretar el ball del Contrapàs Curt de Moià, dansa tradicional associada als traginers.

La cavalcada, malgrat el fred i les restriccions pressupostàries que d'una manera o altra afecten totes les festes, va ser ben lluïda, i la resposta del públic, molt bona. Cal felicitar els organitzadors de totes les activitats per la seva feina i esforç en la preservació de les festes i tradicions.

Quatre temporades de jazz!

Alícia Arisa

Era un dia que hi havia concert de jazz i hi vaig arribar una mica tard; una veu que em va recordar una mica la de la Marilyn Monroe, dolça, sensual, omplia l'espai. Els qui aquella nit freda i, és clar, fosca, de principis de desembre vam trobar-nos a l'Auditori de Sant Josep vam quedar bocabadats, esmaperduts, i tot això perquè aquella noia que tenia aquella veu, a més, tocava el saxo

i la trompeta. Però el que ens va deixar garratibats definitivament és que només tenia quinze anys i, la veritat, ho feia tot bé. El 3 de desembre de l'any 2010, a l'Auditori de Sant Josep —com sempre, vestit de sala de jazz, amb les taules, les espelmes i la possibilitat de prendre una copa de cava— van actuar Ignasi Terraza, Andrea Mottis i Joan Chamorro. Era el darrer concert de l'any després d'una

colla, com a mínim un concert al mes, i un bon programa d'actuacions durant el Festival de Jazz, a l'estiu.

Fa quatre anys que els Amics del Jazz de Moià ens porten figures de primer ordre del panorama musical del jazz. Podria dir que els Amics del Jazz som tots els qui gaudim d'aquesta música que, com cap altra, cal sentir en directe, però els autèntics Amics del Jazz de Moià són els qui fan possible que hi hagi aquesta oferta tan exquisida en un poble com el nostre. Potser són uns quants els qui fan la feina, però segur que en Santi i en David s'emporten la palma. Només com a exemple, faré cinc cèntims del que ha estat la programació de l'any passat.

El primer concert de l'any 2011 va ser a principis de gener; la convocatòria arribava just abans d'acabar el 2010 i la proposta no era pas menys atractiva que l'anterior. Per començar la temporada, els Amics del Jazz de Moià ens portaven a l'Auditori de Sant Josep *La veu de la guitarra*, amb una formació que acotxava amb amabilitat i contundència la veu de la cantant Celeste Alías. El resultat, una fusió perfecta i una profusió d'emocions per tota la sala. Per arrodonir-ho, la sorpresa que ens guardaven els nens de l'Escola de Música, la Big Band, que van tocar per acompanyar la Celeste, la qual va tenir el gest preciós de posar-se al costat dels aprenents de músics i cantar al seu so. Tot plegat, una delícia i una demostració de talent.

Si el començament va ser un plat fort, no es pot dir menys dels que han anat venint: un bon assortit de qualitat i bon gust. En alguns casos, perquè la proposta es va dur a terme al restaurant Les Voltes acompanyat d'un sopar. Pot ser romàntic, oi? Doncs, l'11 de febrer la suggeridora invitació va anar a càrrec ni més ni menys que d'August Tharrats & Amadeu Casas, dues figures represen-

Celeste Alías

tatives, al piano i a la guitarra respectivament, del *blues* dels darrers anys. A la primavera, concretament el 25 de març, el torn era per a Dàcil, una mena de viatge musical, com deien els Amics del Jazz de Moià en presentar-la, per la barreja de gèneres, de llengües i una certa dramàtica.

Després va arribar l'estiu i els Amics del Jazz afrontaren el tercer Festival. Moià també té un festival de jazz! Dels quatre dies d'actuacions escampades pel poble jo només en podria aprofitar un, perquè havia de ser fora per feina; el dia, l'únic que podia, el vaig gaudir d'allò més. Temps d'estiu, actuacions a l'aire lliure, gent pertot arreu, la música al parc, a la plaça, al carrer. La bona música em fa sentir en pau amb el món. Vaig arribar al parc a quarts de cinc de la tarda del diumenge, mirant d'apropar-me al so que m'arribava de lluny: era la veu melosa de Natàlia Miró do Nascimento, la nostra cantant de jazz moianesa. Allà, al costat de l'estanyol, l'ambient era familiar, no solament perquè t'hi senties còmode sinó perquè la majoria de gent eren joves amb els seus nens que jugaven acomboiats per la *bossa nova*. Sem-

bla que ells, els nens, ja havien actuat i podien jugar i córrer. L'actuació al pícnic del parc la va encapçalar la Big Band de l'Escola de Música de Moià. Després d'una guerra de pistoles d'aigua que mullaven els qui ho volien i sobretot els qui no, l'hora del cafè, amb el *blues* de The King Revelers, una tarda en què adormir-se per fer la migdiada fóra pecat.

La nit de l'únic dia que vaig fer els honors al Festival de Jazz, l'actuació era a càrrec de El Pati dels Cirerers, i com que ja sabia què sentiria em vaig disposar a escoltar. Va ser una nit agradable de juliol a la plaça del Colom; l'encisadora veu de Carol Ortiz per cantar-nos i contar-nos petites joies de cançó popular catalana amb la fusió de jazz, flamenc i música mediterrània va fer que la plaça de sempre semblés una altra. És clar, el festival no es va limitar al meu únic dia, sinó que hi va haver un gran desplegament durant els mesos de juliol i agost. Les actuacions de Josep M. Farràs & Broken Trio Bogaloo al Colmado del carrer de les Joies, Marc Ayza, Roger Mas, Tom Warbuton a l'Urbisol, Champagnesparkle a Cal Tià, és a dir, al carrer del Comerç. A la plaça Major hi va haver el *soul* de Fuzzoff a La Vicaria, i uns quants més a la terrassa de l'Urbisol que van tancar les actuacions d'aquest festival cap a mig agost.

L'estiu és fàcil perquè la vida es fa al carrer, però arriba la tardor, que a Moià

sovint sembla hivern, es comença a fer fosc molt d'hora i la gent ja no volta fins tard pel carrer. No obstant això, t'arriba un correu que et diu: «Els Amics del Jazz de Moià encetem el 4t Cicle de Música en Directe a Moià i ho fem amb una proposta molt interessant...» Francament, sempre són interessants i en aquesta ocasió no és cap excepció; es tracta d'un concert de Bernat Font Trio, que ofereixen a la concurrència un àmplia gamma de varietat jazzística amb el *blues* com a base. M'ho vaig passar d'allò *més millor!* Aquest concert es va fer com a homenatge al recentment desaparegut Francesc Xavier Tantinyà, conegut com el Riereta. Crec que va ser, musicalment, un bon homenatge i que els presents, aficionats, o no, en van gaudir.

El darrer concert de l'any 2011 va ser un altre trio, el 25 de novembre a l'Auditori, August Tharrats Trio amb el seu *blues* i bugui-bugui. Destacable, per al meu gust, el bateria.

Per a mi és un luxe i penso que per al Moianès en general un privilegi poder gaudir d'aquests concerts: el meu agraïment als organitzadors, que inclou els patrocinadors. M'agradaria que es mantingués el suport i l'interès assistint sempre que es pugui a les actuacions, perquè si no, la tasca de tirar endavant aquests esdeveniments culturals és molt dura i de vegades no suportable.

UVIC UNIVERSITAT DE VIC

Vols un iPad 2? Participa-hi!

L'ACPC i el Grup de Recerca d'Interaccions Digitals de la UVIC fan un estudi sobre el consum de la premsa comarcal noves pantalles.

Respon l'enquesta on-line i entra al sorteig d'un iPad 2

Entra a: www.surveymonkey.com/s/enquesta_online

(B) Premia Comarcal

[Tu] ets l'Estrella

"la Caixa" i la seva ànima, l'Obra Social, han creat el **Club Ara**. Un club on les persones de més de 65 anys obtenen molts avantatges i gaudeixen de tot el que fins ara, per falta de temps, no han pogut gaudir.

Demani el catàleg del Club Ara en qualsevol de les nostres oficines i aprofiti tots els avantatges que li ofereix.

El moment és ara.

Demani'ns el catàleg o informi's en qualsevol de les nostres oficines o a www.laCaixa.es/ClubAra dels avantatges, les condicions i la vigència del Club Ara, i també de les responsabilitats dels socis del programa en els serveis prestats. NRI: 236-2011/9681

www.laCaixa.es/ClubAra

LES ENTITATS INFORMEN

Escola Pia: Xavier Sala i Martín parla d'economia

Classe de sisè de l'Escola Pia de Moià. Tutora: Núria Trullà

Sala i Martín davant el seu alumnat
(fot. I. Serra)

A la nostra escola es té per costum convidar persones properes a nosaltres (pares, oncles, avis..) experts en diferents temes, perquè vinguin a l'aula a explicar-nos algun tema en concret. Aquest any, gràcies a l'oncle de l'Arnau, ens ha vingut Xavier Sala i Martín, catedràtic d'economia de la Universitat de Columbia als EUA, a explicar-nos què era això de la crisi econòmica, les retallades, la bombolla immobiliària, etc.

En ser una persona molt important i coneguda per moltíssima gent, ens va semblar que no era just d'aprofitar-ho només els alumnes de sisè de l'escola, i vam decidir dir-ho a més gent. Vam convidar a la xerrada els nostres companys de cinquè, els alumnes de sisè de l'Escola Josep Orriols i els alumnes de 1r d'ESO de l'IES Moianès. Tots van acceptar la invitació i vàrem ser uns dos-cents nens i nenes en total.

El dimecres dia 18 de gener a les dotze del migdia feia goig veure el claustre de l'Escola. Tots esperàvem el Sr. Sala

i Martín amb moltes ganes perquè ens ajudés a entendre coses de què sentim a parlar als nostres pares, a la televisió... i que veiem que preocupen tothom.

Ens va anar explicant-ho tot a partir d'exemples fàcils d'entendre. Va començar per explicar el deute a partir de les botes del Messi (que per cert jugava aquell mateix dia contra el Madrid), explicant-nos que si volíem comprar les seves botes podríem demanar un préstec al banc, però que l'havíem de tornar amb interessos, i que per tant d'aquesta manera teníem les botes, però les acabàvem pagant molt més cares. També ens va parlar de la bombolla immobiliària explicant-nos que la gent comença a comprar molt, això dóna més llocs de treball, però la gent continua comprant i venent, i tot va pujant de preu. I, igual que una bombolla de sabó, es va fent més grossa fins que explota i després la gent queda en l'atur i els qui han comprat massa queden endeutats amb els bancs. Aquí comença la crisi.

Ens va fer molta gràcia saber que els de la Unió Europea, als països pobres ens diuen «PIIGS» que en anglès sona com «porcs», però que és perquè agafen les inicials dels cinc països més pobres de la UE, que són Portugal, Itàlia, Irlanda, Grècia i Espanya (Spain).

Ompliríem molts fulls si volguéssim explicar tot el que vam aprendre. La veritat és que va ser molt interessant, vam entendre el perquè de moltes coses que preocupen els grans, i ens va recomanar que fóssim persones emprenedores per a tenir un bon futur. Ens va agradar moltíssim.

Des d'aquí, i en nom de tots els nostres companys i amics que vàrem ser a la xerrada, moltíssimes gràcies, Xavier.

Units per la Fam

Durant els mesos de gener i febrer hem continuat les activitats dins la campanya Units per la Fam que estem duent a terme un seguit d'entitats i particulars per tal de recaptar fons per als països de la Banya d'Àfrica. Tot i que aquest és l'objectiu prioritari, ens hem proposat de donar a conèixer, reflexionar i debatre sobre les circumstàncies que envolten i causen la precarietat en països de l'anomenat Tercer Món i que produeixen marginació i precarietat també a casa nostra.

Pel gener i febrer hem fet les primeres sessions d'escenificació de contes a la biblioteca. Xavi Vinuesa, de Desperta Espurnes, va fer les delícies dels petits amb un conte africà i, després, de la mà d'un avi moianès va fer una versió de diferents anècdotes de la seva vida. En acabar hi va haver un taller de xapes amb els dibuixos que en Picanyol va fer per a la campanya. Els pròxims mesos continuarem aquestes sessions amb nous contes i vivències dels nostres avis.

El dia 29 de gener es va projectar a l'auditori la pel·lícula *Hotel Ruanda*. En aquesta ocasió vam comptar amb la

presència de Mn. Canisius Niyonsaba, rector d'Artés, ruandès coneixedor de primera mà de les causes del conflicte que va viure aquest país i que encara arrossega per l'explotació de les mines de coltan i l'ambició de les grans potències pel seu comerç.

El diumenge 12 de febrer ens va visitar Mercè Riera, vam tenir un cercle obert a l'auditori, on ens va explicar la seva trajectòria de vida i el funcionament del Centre d'Acollida El Xiprer de Granollers. En aquest centre cada mes reben aliments 4.200 persones, 130 persones hi esmorzen o dinen cada dia i s'atenen 800 famílies cada mes, entre altres serveis que ofereix. Mercè Riera, dona valenta i lluitadora, és una font d'inspiració constant.

Des d'aquí volem donar les gràcies a totes les persones que esteu fent possible aquesta campanya, ja sigui amb la vostra implicació o amb la vostra presència i participació en les activitats que estem duent a terme fins al dia 3 de juny, data en què, entre tots, escollirem el projecte al qual destinarem els diners recaptats.

Contes africans a la biblioteca (fot. Bibl. Moià)

Biblioteca de Moià

L'escriptor Sebastià Alzamora a la Biblioteca de Moià: El dimecres 25 de gener vam fer tertúlia amb el polifacètic mallorquí Sebastià Alzamora, escriptor, periodista, poeta, crític literari..., guanyador del Premi Sant Jordi 2011 amb la novel·la *Crim de sang*, una barreja entre thriller i història, ja que parteix d'un fet real: la matança de 172 maristes a mans de nuclis anarcosindicalistes l'estiu de 1936 a Barcelona. En la tertúlia ens vam centrar bàsicament en la novel·la que havíem llegit, una obra ben diferent: *Miracle a Lluçmajor*, un divertiment ambientat en aquesta població mallorquina a inicis del segle passat. Per a participar en les tertúlies mensuals sobre llibres, només cal que passeu a recollir el llibre del qual parlarem i vingueu el dia que en parlem.

Contes i tallers: Dins el projecte solidari MoiÀfrica, impulsat per Units per la Fam, cada segon divendres de mes un rondallaire ens explica algun conte tradicional de l'Àfrica. Alhora es busca un paral·lelisme amb alguna història viscuda per algun moianès que l'explica en

primera persona. El divendres 13 de gener fou Joan Gaja, l'avi que es va estrenar explicant un episodi de la seva vida als més petits de Moià; el 10 de gener fou el torn de Joan Coll. Tots dos dies, després dels contes, es va fer un taller de xapes solidàries. El dijous 19 de gener, per celebrar la festa major d'hivern, vam gaudir dels contes i cançons del músic i rondallaire Carles Cuberes, amb el seu espectacle *Afric@ntes*. El dimarts 7 de febrer tingué lloc el taller de carnestoltes, on els artistes van fer màscares africanes.

Exposició: Calendari dels pagesos, 150 anys mesurant el temps: Per a commemorar els 150 anys de la primera edició del *Calendari dels Pagesos*, font de saviesa popular inesgotable, el Museu Etnològic ens va deixar aquesta exposició durant tot el mes de gener.

Intercanvis lingüístics a la biblioteca: Ampliem l'oferta de converses en anglès (dimarts de 15:30 a 16:45 h) i en francès (dimecres de 15:30 a 16:45 h). Agraïm la col·laboració dels voluntaris de la Llar dels Avets.

Sebastià Alzamora en la tertúlia de la biblioteca (fot. Bibl. Moià)

Museu de Moià

Sota Terra a les Coves del Toll: Del dilluns 21 al dimecres 23 de novembre, l'equip de *Sota Terra* de TV3 va ser a les coves del Toll i les Toixoneres gravant un episodi d'aquest popular programa de televisió que ha aproximat la feina dels arqueòlegs a la societat. Segons la promotora, l'emissió d'aquest capítol, on es posarà en relleu la importància d'aquests jaciments per a conèixer la prehistòria de Catalunya, està prevista per al diumenge de Rams, dia 1 d'abril. En la gravació hi van participar un equip de trenta-cinc persones, encapçalades pel Dr. Eudald Carbonell.

Activitats de Nadal: Per quart any consecutiu, el Museu de Moià ha organitzat activitats lúdico-didàctiques per als nois i noies de 3 a 12 anys. Les activitats es van dur a terme del 27 al 30 de desembre i del 2 al 5 de gener. La novetat d'enguany ha estat l'ampliació de l'horari de 9 del matí a 1 del migdia. La participació ha estat d'una mitjana d'entre 9 i 12 nens cada dia, amb un total de 78 participants en el conjunt de les activitats.

Visita del delegat de l'ONCE: El dijous 9 de febrer, el Museu de Moià va rebre la visita de Josep Colom Gassol, director de l'Agència ONCE a Vic, i de Lluís Rius, tècnic de la Diputació de Barcelona, per donar la conformitat a les reproduccions que ha realitzat per a invidents Jofre Costa, responsable de didàctica del Museu de Moià, i que pròximament es podran veure en l'exposició permanent, com un mòdul específic que s'anomenarà «La mirada tàctil». Aquesta acció es realitza conjuntament amb la Diputació de Barcelona, que assumeix la major part del cost econòmic d'execució.

Les Coves del Toll patrocinen el bàsquet infantil de Moià: Per tercer any consecutiu, el Museu de Moià i les Coves del Toll patrocinen amb l'equipament de suport els nois i noies del bàsquet de Moià, Benjamí-11. D'aquesta manera, en els seus desplaçaments pel Bages, l'equip fa difusió de les Coves del Toll. El Museu també col·labora amb els obsequis oferts a tots els equips de la Catalunya Central que participen en la jornada que té lloc al Pavelló de Moià.

Enregistrament del programa *Sota Terra* (fot. Museu de Moià)

ABIC Moià

Els guanyadors dalt del carro (fot. ABIC Moià)

El dissabte 21 de gener, entre les deu del matí i la una del migdia, els guanyadors de la campanya promocional de l'Agrupament de Botiguers i Comerciants de Moià es van haver de gastar l'import dels premis de la campanya natalenca en alguns dels diferents establiments associats.

El premi de 1.500 euros el va aconseguir Joan Folch, de Collsuspina. Aquesta quantitat la va invertir en una quinzena de botigues de diferents sectors: esports, ferreteria, òptica, electrodomèstics, moda, alimentació, llibreria, loteria i restauració. Per la seva part, Sergi Tantiñà, el guanyador dels 150 euros de la campanya infantil de desitjos nadalencs, va comprar en cinc comerços de Moià.

Els dos guanyadors van fer tot el recorregut dalt d'un carruatge tirat per un cavall. El sorteig dels premis s'havia fet la setmana anterior, en directe, al programa *Xiu-xiu* de Ràdio Moià, davant el jutge de pau del municipi.

La campanya de Nadal de l'ABIC ha estat valorada molt positivament. Els clients poden decidir com gastar el premi aconseguit, mentre que els comerciants fan revertir l'import del premi entre els comerços de Moià.

L'Esplai

Pastorets (fot. M. Bigorra)

Heus ací les activitats de l'Associació de Gent Gran de Moià (l'Esplai), que extraiem dels butlletins núms. 181 (gener 2012) i 182 (febrer 2012).

Diumenge 8 de gener, a les sis de la tarda, ball amb el duet *Sensacions*. El mateix grup tornà a oferir ball els diumenges 12 i 26 de febrer.

Diumenge dia 15, a les sis de la tarda, el Grup de *play back* Llum i Color de l'Associació de Gent Gran d'Igualada va presentar el musical *Nou espectacle 2012*.

Dimarts 17 de gener, excursió a Barcelona amb una visita al Palau de la Música Catalana i dinar al Port Olímpic.

Diumenge dia 22, a les sis de la tarda, ball amb el músic Raimon.

Diumenge dia 29, a la mateixa hora, representació de l'adaptació feta pels alumnes de 4t d'ESO de l'IES Moiànes de l'obra *Els Pastorets*, de Josep M. Folch i Torres.

Diumenge dia 5 de febrer, també a les sis de la tarda, concert de cançons catalanes, populars i havaneres a càrrec del grup *Veus Garrotxines*, d'Olot.

Diumenge dia 19, a la mateixa hora, concert a càrrec del grup coral *La Pinya*, del Casal Artesenc d'Artés.

Escola J. Orriols

A. Baró amb alguns alumnes (fot. I. Junyent)

Des del novembre fins al gener, els alumnes de quart de primària de l'Escola Josep Orriols i Roca han realitzat la «webquest» *Els Eskamots i les deixalles*.

La «webquest» és una eina telemàtica i interdisciplinària que pretén conscienciar l'alumnat sobre la problemàtica dels residus, dels avantatges que suposa el seu reciclatge i millorar les practiques ambientals, tant a l'escola com a casa, al poble i al món.

Els alumnes han treballat totes les competències bàsiques, en especial els continguts de ciències de la naturalesa, ciències socials, matemàtiques i plàstica que tenen a veure amb la recerca i l'ús de noves tecnologies, el procés de reciclatge dels residus, el cicle de la matèria, l'adopció de compromisos de millora i la realització d'un mural col·lectiu. Els alumnes han après a treballar de forma col·laborativa, a fer recerques per internet, a tractar la informació i, en definitiva, a aprendre a aprendre.

El 25 de febrer, les alumnes Laia Peña i Ariadna Gombau, acompanyades per Dolors Illa i l'autora d'aquest recurs, Anna Baró, han presentat l'experiència a Barcelona, en la Quarta Jornada de WebQuest, adreçada al professorat.

Parròquia de Moià

Muntatge de les bastides (fot. R. Tarter)

A finals de gener van començar els treballs per a renovar la pintura del presbiteri de l'església, bastant malmesa pel pas dels anys, amb el muntatge d'una gran bastida que ocupa tot el presbiteri i que permet d'arribar fins a la volta, a uns vint metres d'alçada. Una vegada s'ha pogut veure de prop tota la superfície, s'ha apreciat que la principal afectació era la brutícia i l'envelliment de la pintura.

Segons els professionals que duen a terme l'obra, els industrials moianesos Joan Soler i Miquel Rovira, es mantindran els mateixos colors que hi ha en l'actualitat, aclarint-los en algun cas per donar més lluminositat a l'espai. Si no sorgeix cap entrebanc de darrera hora, l'acabament de l'obra es preveu per a finals del mes de març.

Els treballs han obligat a modificar, mentre durin, l'orientació dels bancs de l'església, fent-se les celebracions a la capella del Santíssim.

El pressupost inicial de l'obra és de 31.590'81 euros. Es poden fer aportacions a La Caixa (2100-0069-07-01003-86742), a Catalunya Caixa (2013-6078-15-0200187102) o directament a la parròquia.

Ràdio Moià 107.8 FM

	DILLUNS	DIMARTS	DIMECRES	DIJOUS	DIVENDRES	DISSABTE	DIUMENGE				
00 - 01 h	NEW AGE I ELECTRÒNICA	NEW AGE I ELECTRÒNICA	NEW AGE I ELECTRÒNICA	NEW AGE I ELECTRÒNICA	NEW AGE I ELECTRÒNICA	SELECCIÓ MÚSICA DANCE	SELECCIÓ MÚSICA DANCE				
01 - 02 h						CHILL OUT	CHILL OUT				
02 - 03 h											
03 - 04 h	ÈXITS DELS ANYS 60-70	ÈXITS DELS ANYS 60-70	ÈXITS DELS ANYS 60-70	ÈXITS DELS ANYS 60-70	ÈXITS DELS ANYS 60-70	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA				
04 - 05 h											
05 - 06 h											
06 - 07 h											
07 - 08 h											
08 - 09 h											
09 - 10 h											
10 - 11 h	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	SARDANES	SARDANES				
11 - 12 h	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	TEMÀTIK ENYORANÇA	MÚSICA PEL-LÍCULES				
12 - 13 h						MUSICAL Balles o Estudies	RÀDIO FÓRMULA				
13 - 14 h											
14 - 15 h	Què t'anava a dir (Rep)	La Jornada (R)	Temàtik (R) B. o Est. (R)	Enyorança Musical (R)	XIU-XIU (R)	BALADES	BALADES				
15 - 16 h	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA		RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA	ORQUESTRES			
16 - 17 h					Què t'anava a dir		RÀDIO FÓRMULA				
17 - 18 h					I QUE MES R. FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA					
18 - 19 h						RÀDIO FÓRMULA					
19 - 20 h					LA JORNADA	RÀDIO FÓRMULA	XIU-XIU	RÀDIO FÓRMULA	Energy Session	RÀDIO FÓRMULA	RÀDIO FÓRMULA
20 - 21 h										RÀDIO FÓRMULA	
21 - 22 h					R. FÓRMULA	R. FÓRMULA	R. FÓRMULA	R. FÓRMULA	Concerts i Directes	Jazz	
22 - 23 h											
23 - 24 h											

	Programes en directe
	Repetició programes
	Selecció musical especial

RÀDIO FÓRMULA
Selecció dels millors èxits nacionals i internacionals

Programes en directe:

La Jornada (dilluns, 21.00-23.00): actualitat esportiva local i de la comarca, amb Enric Pascual, Llorenç Pascal i Jordi Catalina.

Xiu-Xiu (dimecres, 21.00-24.00): programa d'actualitat de Moià, amb Joana Armadans, Enric Pascual, Josep Maria Riera (Puixic), Maria Tarter i Montse Surroca.

I què més (divendres, 20.00-21.00): espai d'informació local i general amb bon humor, amb David Coll i Joan Codina.

Energy session (divendres, 22.00-24.00): música *dance* i informació del món DJ, amb David Vila.

Temàtik (dissabte 10.00-11.00): temàtiques musicals difícils d'escoltar en una ràdio, amb Enric i Rafael Terencio.

La meva enyorança musical (dissabte, 11.00-13.00): música per a la gent de més de cinquanta anys, amb Àngel Pérez.

Balles o estudies 2.0 (dissabte, 13.00-14.00): música de ball dels 70, 80, 90 i 2000, amb Ramon Martínez.

Què t'anava a dir (dissabte, 18.00-20.00): magazine d'informació local, amb Toni Arisa, Rafael Manzanera, Àngel López i Lluís Aran.

Ràdio Moià es pot seguir per internet a www.justin.tv/radio_moia.

LA TOSCA

Presentació de la nova etapa de *La Tosca*

El diumenge 5 de febrer va ser un dia rúfol. Deu minuts abans de començar l'acte encara nevava. El fred no convidada a sortir de casa. Per això que una seixantena de persones es reunis- sin a l'Auditori de Sant Josep per acompanyar-nos en la presentació de la nova etapa de LA TOSCA fou un bonic gest que volem agrair.

L'acte fou presentat per Mercè Bigorra, membre del nou Consell de Redacció de la revista, que anà donant pas a un bon nombre de breus intervencions.

Les encetà Manel Alsina, president de l'Agrupació Cultural La Tosca —l'entitat editora de la revista fins al desembre passat—, que recordà els orígens de la publicació i els seus principals impulsors, i es felicità per donar pas a l'Associació Cultural Modilianum. Tot seguit, Josep Ruaix, director fins ara de LA TOSCA, analitzà l'evolució de la revista a partir de les seves vivències personals i parlà del procés de transició que ha donat pas al nou Consell de Redacció, en el qual ell mateix continua aportant la seva experiència.

A continuació parlaren els restants membres de la Redacció: Ramon Tarter (féu un repàs de la història de les

revistes moianeses), Elvira Permanyer (nou disseny i estructura de la revista), Elvira Vilardell (voluntat de fomentar la participació i el pluralisme), Josep Font (LA TOSCA com a portaveu de l'actualitat municipal i de la vida associativa), Roser Portet (una revista oberta al Moianès) i Eduard Gómez (gestió econòmica). Mercè Bigorra hagué de substituir Albert Lozano, absent per malaltia, a l'hora de parlar de la voluntat que té LA TOSCA de continuar tenint presència a internet.

La darrera intervenció dels redactors fou la de Jaume Clarà, president de l'Associació Cultural Modilianum, que parlà de l'«esperit de continuïtat», alhora que reforçà la idea del pluralisme i agrai la participació de tots els col·laboradors, anunciants i subscriptors.

Clogué l'acte l'alcalde de Moià, Dionís Guiteras, que felicità els organitzadors per la seva iniciativa i mostrà la seva voluntat de col·laboració amb la continuïtat del projecte.

La nota negativa de l'acte fou l'anunci que la nit anterior havia mort l'ex-alcalde de Castellcir Miquel Prat, un dels col·laboradors en el número que aquell dia es presentava.

Mercè Bigorra conduí l'acte de presentació (fot. E. Permanyer)

La renovació de La Tosca

Agustina Cantó

Com tothom ha pogut veure, LA TOSCA ha canviat de fesonomia. Des de la primera edició de la revista han passat quasi seixanta-cinc anys i durant aquest llarg període el món ha fet un tomb tan gran que, comparant l'abans i l'ara, ens apareix desconegut. Quan vaig començar d'escriure-hi no hi havia ordinadors, ni mòbils, ni calefacció a les cases, ni tantes comoditats que tenim avui dia i que mai no havíem somiat. Escrivíem amb màquines d'escriure sense possibilitat de corregir, anàvem al cine amb un braseret a la mà perquè els peus no ens quedessin glaçats, escurçàvem o allargàvem els vestits segons la moda, ballàvem amb les melodies dels boleros o dels passos-dobles... Més endavant, els Beatles entraven en els nostres vells gramòfons amb timidesa, perquè aquella música bonica ens era estranya. També, en la política espanyola i catalana, començàrem a participar en les eleccions i descobrírem la democràcia, fins aquell moment desconeguda.

Davant la renovació que ha sofert LA TOSCA, tant en la direcció, com en el disseny i altres aspectes, no puc deixar de recordar els pioners, aquelles persones entranyables que, endutes per l'afany de donar un impuls a la cultura moianesa, van fundar el butlletí. Recordo aquells nois il·lusionats, capitanejats per Mn. Josep Estevadeordal. Jo era molt joveneta i, com que sempre he estat una gran lectora de tot el que em queia a les mans, mirava amb admiració aquells joves, molt més grans que jo, que tiraven endavant un projecte que, impulsat per aquell sacerdot moianès, no va trigar a veure la llum.

Quan vaig començar d'escriure a LA TOSCA tenia molt poca fe en mi matei-

Mn. Estevadeordal, l'any 1972 (fot. J. Renom)

xa, després que, en un concurs literari convocat per la mateixa revista, no vaig aconseguir cap premi i fins i tot un membre del jurat va dir al meu pare que devia ser ell qui havia redactat el meu escrit. La meva decepció va ser gran quan el premi va emportar-se'í una composició que, al meu entendre, no tenia cap mèrit literari. Per això, quan van proposar-me d'escriure a la revista, em sentia cohibida, insegura i amb escassa il·lusió.

La figura de Mn. Estevadeordal imposava respecte. Alt, clenxat, amb la sotana negra abotonada de dalt a baix, va donar noves directrius al nostre poble. Juntament amb Mn. Lluís Daví, va introduir-nos en el cant gregorià. Jo sempre he estat una persona tímida i en els assaigs que fèiem al Casal procurava de passar inadvertida davant aquelles figures que ens dirigien i que tenien tanta personalitat. Quan Mn. Estevadeordal i els seus col·laboradors van donar la conformitat perquè jo escrivís a LA TOSCA, van tornar-me la il·lusió i la confiança en mi mateixa, en el sentit de

pensar que el que jo escriuria podria tenir un mínim d'èxit.

Crec que els pioners de la revista es mereixen un gran elogi. Malauradament, gairebé ja no en queden, però sense el seu entusiasme, la seva voluntat i la seva dedicació no hauríem tingut durant sis dècades i mitja una revista pròpia amb tots els esdeveniments de Moià, amb la vida del nostre poble que es palpa a les seves pàgines, amb la il·lusió amb què és esperada pels moianesos i pels qui viuen fora, ja que altrament molts restarien aliens als problemes i a la vida quotidiana de Moià.

Més tard va ser Mn. Josep Ruaix qui va fer-se càrrec de LA TOSCA i he de dir que mai no he tingut cap problema amb ell, sinó una relació cordial, com l'havia tinguda amb els fundadors.

Han passat anys, molts anys, i ara una colla de joves entusiastes i prepa-

rats s'han fet càrrec de la revista. El primer número de la nova etapa, segons la meua humil opinió, és un encert. Renovada totalment, les seves pàgines són amenes i entranyables, perquè cada lletra respira la vida del nostre poble.

Malauradament, a Moià poques coses tenen continuïtat, però LA TOSCA és un exemple que demostra que amb constància, tenacitat i entusiasme es poden arribar a assolir quotes de fins a seixanta-cinc anys, tota una vida, i esperem que en vagi sumant més en el seu gran bagatge, a fi que mai no desaparegui de la vida moianesa. La meua felicitació i el meu suport, doncs, a tots els qui fan que aquesta publicació continuï sense defallir, sense por i amb l'esperança que no oblidin que Moià i LA TOSCA són de tots, almenys dels qui l'esperem per trobar-hi un trosset de vida de la nostra població.

Escorxador Comarcal del Moianès

Zona Industrial
Avda. del Prat, s/n
08180 MOIÀ

Tel. / Fax 93 820 80 84
Mòbil 608 44 21 87
Partic. 93 830 09 20

Ara adéu, però no adéu

Joan Capdevila. Periodista i cronista

El butlletí cultural LA TOSCA ha engegat una nova singladura amb ganes de donar-li un nou impuls, una nova tecnologia, distribució, compaginació i maquetatge, i això és bo. Jo l'esperava des de feia dies per veure la nova imatge, la nova distribució, els nous continguts i tot allò que hom considera nou.

Durant una pila d'anys la publicació ha estat aixoplugada sota una colla de bons moianesos amb una gran quantitat de bona fe, esforç i dedicació, als quals des d'aquí vull agrair, per la petita part que em toca, la seva entrega total a aquesta tasca de divulgació cultural i popular. Val a dir, però, que en alguns casos he lamentat el seu sistema a l'hora de publicar articles, alguns d'opinió i d'altres de política local. En aquests casos s'han fet servir uns filtres massa primis i, a parer meu, uns prejudicis de por, de «no ens emboliquem», de «vigilem el que diem, compte que aquests o aquells es disgustaran i potser es donaran de baixa»... I això, és prou clar, ha estat un llast feixuc que ha disgustat uns altres: els autors dels articles.

Dit això, vull afegir tot seguit que seria bo d'escriure molts noms de persones que han estat presents en la vida d'aquests més de seixanta-cinc anys de LA TOSCA, però a part que fóra llarg, perilla de descuidar-nos-en algun. Sí, però, que vull esmentar Mn. Josep Ruaix i Vinyet, bon company d'estudis i bon amic, el qual, com tothom sap,

ha estat l'ànima de LA TOSCA durant una colla llarga d'anys. Amb tots els seus col·laboradors, és clar, ha fet que puntualment sortís al carrer la publicació sexagenària. A ell i als seus col·laboradors, agraïment i il·lusió encara per la nova etapa. Moltes gràcies, mossèn Josep!

I als nous, als valents que s'han proposat de fer un nou viatge plegats per Moià i els pobles del Moianès, jo els demanaria algunes coses amb ànim constructiu i, si cal, d'ajut:

— Mirar de parlar sempre que sigui possible dels deu pobles del Moianès, ja que això, a més d'ampliar els horitzons i el nombre de lectors, faria *comarca*.

— Fer una tria dels apartats que des de fa molts anys quasi són fixos a la revista i potser n'hi ha alguns de prescindibles.

— Valorar i quantificar si alguns dels articles que es publiquen per firmes ja força conegudes poden ser de l'interès general dels lectors o solament ho són per a la gent més gran, vull dir molt gran.

— I, aquest punt crec que és el més delicat, en la mesura que sigui possible, evitar un centralisme fora de lloc i potser una mica exagerat de ser el melic del Moianès en tot i per sobre de tots, fent cas d'aquell per a mi desafortunat eslògan que diu que *Moià és molt Moià*, quan jo crec que no és ni poc, ni una mica, ni bastant, ni molt... Moià. Igual que el poble més petit del Moianès, Granera, és tot ell, Moià no és ni poc, ni massa, ni molt. Els adverbis de quantitat no cal aplicar-los als pobles.

Salut, encert i ànims en la nova singladura de LA TOSCA.

MOIANÈS

El Moianès, el darrer pas

Jaume Clarà

Dos fotogrames de la pel·lícula

Albert Lozano, estudiant de Comunicació Audiovisual a la Universitat de Vic i redactor de LA TOSCA, és l'autor d'un documental sobre la situació actual de la tramitació política de la comarca del Moianès i sobre les seves perspectives de futur. *El Moianès, el darrer pas*, ha estat produït per Mola TV i s'ha pogut veure durant el mes de febrer per la Xarxa de Televisions Locals.

El reportatge, de vint-i-un minuts de durada, presenta una perspectiva històrica de les gestions realitzades per

aconseguir el reconeixement comarcal i, sobretot, analitza la situació actual a partir de fragments de dotze entrevistes: amb tots els alcaldes actuals del deu pobles del Moianès, amb Josep Montràs, alcalde de Moià entre 1983 i 2011 i president del Consorci del Moianès des de la seva constitució fins l'any passat, i amb Marta Purí, gerent del Consorci.

Les intervencions dels alcaldes mostren que la reivindicació moianesenca no ha estat sempre un fet unànim. Si, per una part, que els batlles de Calders

CLINICA DENTAL

Dr. Marc Pujol Comajoan

ODONTOLOGIA GENERAL-URGÈNCIES
ORTODÒNCIA-IMPLANTS

Plaça Major, 10, 1r. 1a.

Tel. 93 830 06 98

08180 MOIÀ

(Lluís Cerarols, un dels més entusiastes en la pel·lícula), Granera (Pere Genescà), Collsuspina (Oriol Batlló), Sant Quirze Safaja (Ramon Banús), Castellcir (Carlos Ibáñez) o l'Estany (Salvador Tresserra) mostrin un suport rotund al fet comarcal no és gens estrany, sorprèn de manera més positiva una posició semblant de la primera autoritat de Monistrol de Calders, Maties Ponsa, fet que fa oblidar les actituds antimoianesques de consistoris precedents. En aquest sentit, com reconeixen molts d'ells, l'actuació del Consorci del Moianès com a ens paracomarcal ha estat decisiva per al canvi d'opinió d'alguns d'aquests pobles.

On això es veu clar és en el cas de Santa Maria d'Oló, el municipi de la comarca més deslligat a nivell de vies de comunicació de la resta de pobles i al qual, malgrat tot, la gestió de determinats temes a través del Consorci —i, per tant, també a partir d'una futura comarca— restula d'interès. Així, l'alcalde Ramon Vilar no s'està de justificar la seva actitud pro-moianesca amb el fet que l'anterior consistori, malgrat haver guanyat un referèndum contrari a la integració d'Oló al Moianès, no féu cap pas per sortir de l'estructura del Consorci.

En canvi, l'actitud que es percep menys entusiasta envers la comarca és la de Castellterçol. L'alcalde, Vicenç

Sánchez, no sols és reticent a esmentar el Moianès pel seu nom —o, com a mínim, aquesta és la sensació que es deriva dels fragments editats per Lozano— sinó que, a més, planteja dubtes sobre la possibilitat de la constitució del Moianès com a comarca si això s'ha de fer per a resoldre els problemes econòmics de l'Ajuntament de Moià. Uns temors —compartits amb matisos per altres pobles— produïts per unes declaracions de l'alcalde moianès, Dionís Guiteras, l'estiu passat, en què reclamava la creació de la nova comarca com a part de la solució del problema del deute local. La precisió de Guiteras, reiterada en el documental, que el reconeixement del Moianès tan sols és una part de la solució no sembla esvaïr tots els dubtes.

En el context de la crisi econòmica actual, el final favorable del procés jurídic-polític sembla més necessari que mai. El Consorci del Moianès, finançat per la Diputació de Barcelona i per les aportacions dels deu ajuntaments, necessita obtenir noves fonts de finançament per a sobreviure. El pas a la comarcalitat es percep en el documental com l'únic camí possible. El reportatge d'Albert Lozano sorgeix, per tant, en un moment transcendent: en el darrer pas.

Podeu veure el reportatge per internet a l'adreça <http://www.albertlozano.com/2012/01/el-moianes-el-darrer-pas.html>.

**CLÍNICA
PODOLÒGICA
MOIÀ**

Dr. Enric Mollat-Serra
Mollat-Serra, Enric / Mollat-Serra, Enric

TRACTAMENTS DE L'ODONTOLÒGIA I LA ORTODONCIA

Plaça Colom, 4, 2^a 2^a
Tel. 93 820 9116 - 011110 MOIÀ

DE FORA ESTANT

El Pollo de Moià llueix a Barcelona

Josep Font

La mostra, itinerant i de petit format, dóna a conèixer i analitza la figura festiva de l'*esparriot*. Amb aquest nom es coneix el personatge de la festa tradicional que obre pas entre els participants al seguici festiu. La seva funció és mantenir l'ordre entre la gent i marcar l'espai festiu. Es tracta d'una persona disfressada amb una màscara o cap-gros que li cobreix la cara i amb un vestit estrofolari, sempre acompanyat d'algun element que utilitza per a aconseguir el seu objectiu, ja siguin unes xurriaques, una pell de conill o una bufeta d'animal inflada. S'ha relacionat etimològicament l'*esparriot* amb *parrac*, fent referència a aquella persona que vestia amb roba esparracada. També ha estat relacionat amb Pierrot, el personatge de la *Commedia dell'arte* que s'encarregava de les funcions d'animador en les obres de teatre.

L'exposició, titulada «Capgrossos, Pignes i Berrugues», ha estat produïda pels ajuntaments de Figueres, Olot i Vic, municipis per on passarà la mostra. És la primera vegada que es poden veure junts en una mostra itinerant aquests personatges de la faràndula. El *Pollo*

El Pollo de Moià exposat (fot. E. Permanyer)

de Moià obre l'exposició per ser l'únic *esparriot* que es conserva en el nostre país amb aparença humana (sense ser, per tant, un cap-gros).

Una nodrida representació del consell de redacció de LA TOSCA i altres moianesos van assistir, el propassat 9 de febrer, a la inauguració de la mostra al Palau Moja de Barcelona, on l'exposició roman fins al 13 de març.

MOIÀ

Avda. Zona Industrial, s/n
Tels. 93 830 12 25
93 820 77 77

AVINYÓ

Antoni Prat, s/n
Tel. 93 838 72 78

SANT QUIRZE SAFAJA

Ctra. de Mollet-Moià
Km. 25,400

ROVIRA
GAS-OILS

CALEFACCIONS - INDÚSTRIES
AGRÍCOLA - AUTOMOCIÓ

SERVEI A DOMICILI
TELS. COMANDES :
93 830 12 25 - 93 820 77 77

49è Concurs de Cant Francesc Viñas

Elvira Permanyer

Eren les sis de la tarda del 22 de gener quan, tot baixant la Rambla de Barcelona, es detectà una munió de gent davant el Liceu. Eren els treballadors del mateix Liceu que, amb un cert silenci i petites pancartes individuals en anglès, castellà i català, denunciaven la precària situació laboral que els havien anunciat dies abans.

Ho feien amb ocasió del concert final i lliurament de premis als guanyadors del 49è Concurs de Cant que porta el nom de l'il·lustre moianès i gran tenor wagnerià, Francesc Viñas, i que aquest any era dedicat a la memòria de Maria Vilardell Viñas, traspassada la passada primavera, ànima i cor del concurs des que el seu pare, el Dr. Jacint Vilardell, va morir en 1966.

En el concurs hi havien participat 539 cantants de 61 països, que havien concursat en les diverses seus on es feien les proves preliminars (Teatre alla Scala de Milà, Royal Opera House Covent Garden de Londres, Opéra Nationale de París, Teatro Real de Madrid, Metropolitan Opera House de Nova

York, Hamburgische Staatsoper d'Hamburg) fins a arribar a la fase final al Gran Teatre del Liceu de Barcelona.

Els setanta-cinc cantant arribats a Barcelona i que, un cop superades les fases finals, obtingueren premi foren: Olga Busuioc (Moldàvia), soprano, 1r premi femení; Orhan Yıldız (Turquia), baríton, 2n premi masculí; Ju Young Hong (Corea), soprano, 2n premi femení. Enguany el 1r premi masculí va quedar desert, fet que no es produïa des del 2006.

Dels premis especials cal fer esment de l'aconseguit per la mezzosoprano catalana Anna Tobella (Martorell, 1979), com a millor cantant catalana del 49è Concurs i, per tant, *Premi Ajuntament de Moià*, i *Premi Plácido Domingo* a la millor cant espanyola. Tobella, que ja havia aconseguit el premi a la millor cantant catalana en la 48a edició del concurs, no és una desconeguda per als aficionat moianesos al *bel canto*; la tardor passada oferí un concert d'àries d'òpera i cançó catalana a l'Auditori de Sant Josep, on es pogué escoltar la seva extraordinària veu.

L'alcalde de Moià, D. Guíteras, amb la mezzosoprano A. Tobella (fot. Concurs de Cant F. Viñas)

LLETRES

«A Moià, rucs...»

Marian Baqués

Us heu fixat mai en les anelles clavades en les parets d'algunes cases de Moià? Us convido a descobrir-ne algunes amb la vostra mirada encuriosida per les nostres coses.

M'agrada d'aturar-me davant una d'aquestes anelles i imaginar-me la situació que, anys enrere, s'hi devia viure. Imagineu-vos un pagès o pagesa que acaba d'arribar de qualsevol de les masies del voral. Ha lligat l'ase a una de les anelles, o potser el cavall amb el carro, o la tartana.

Aquell home o dona té tot el matí al davant. Anirà a proveir-se dels queviures setmanals, potser vendrà bestiar o visitarà els parents o farà el que sigui. El rellotge no corre. Si vol vendre, es trobarà amb el possible comprador i parlaran de tot, també del preu dels animals a vendre. I tornaran a la conversa que enfilaven abans de parlar de negocis. Quan arribi el moment —tal vegada ha passat el matí— segellaran el pacte amb una encaixada de mans, que la paraula donada és sagrada. I tornaran a parlar de tot, que tot és un molt que mai no s'acaba. Després ell podrà encaminar els seus passos a la trobada de la Baixada del Mestre, on tanta gent ocupa el carrer que si passa un cotxe del Sagalés hauran d'apartar-se per deixar-li pas. No és estrany que a algú fins i tot li parlin d'una parenta que està per merèixer i que qui sap si li agradaria de conèixer. Quan arribi l'hora tornaran on havien deixat l'animal, carregaran les sàrries o els àrguens —aquell bastidor fet amb barres o travessers de fusta que hom lliga damunt el bast de l'animal per al transport d'herba, de palla...— i cap a casa!

Cap a casa, o no. Ella potser anirà a visitar algun familiar, que li posarà un plat a taula i amb qui passarà la tarda

Anella de cal Daies (fot. C.I.C. – Moià)

arreglant la família. Pel que fa a ell, a la millor es reunirà per fer córrer les peces del dòmino o per tirar les cartes damunt el tapet verd que cobreix una tauleta de marbre. Serà al Condal, a la plaça Major; o a Cal Ton; o també pot anar a Cal Daies. Vagi on vagi, cremarà un calique-nyo i eternitzarà una tassa de cafè o una copa d'aiguardent. Tornarà a casa abans la foscor no li barri el camí. I si s'ha de quedar a passar la nit a la vila, cercarà el redós de la casa d'algun familiar o trobarà sopar i llit a la Fonda del Remei.

Hem parlat de tornar a casa al migdia. Això si no es troba amb l'ensurt d'anar a buscar la burra i que aquesta no hi sigui. Pregunteu-ho, si no, a la Pepeta de les Herbes. L'havia deixada, com solia, a can Bossanya, i a l'hora de tornar a casa ja no hi era. Ja us podeu imaginar els nervis i el tràfec de la bona dona per veure si la trobava. Va deixar a cal Truques les provisions que hi havia comprat i, cames ajudeu-me, va desfer el camí cap al Solà de la Vila. En arribar-hi, la va trobar allà. «Has vist com tot el bestiar torna a casa?», fa la Pepeta. La pregunta és: «Com devia excusar-se, l'animal?» De fet, aquesta burra meresqué els honors

PUBLICACIONS

En aquesta secció donem compte de publicacions relacionades amb Moià o el Moianès o bé d'informació publicada sobre la nostra vila i rodalia i la seva gent. Distingim tres apartats: llibres, revistes i diaris.

Llibres

Julià, Alegria. *De cop i volta.*

Barcelona: Cadí, 2012. 96 pp.

Llibre presentat en un acte tingut a Barcelona el dia 3 de febrer proppassat. És un recull de narracions, algunes de les quals (encara que no hi consti explícitament) són ambientades a Moià o al Moianès, com es va remarcar en l'acte de presentació, en què intervingué l'escriptor Joaquim Carbó. L'autora és barcelonina però molt vinculada a la nostra vila moianesa.

Franzipane, Michele. *Dizionario ragionato dei Santi: 11811 patroni e protettori da Aaron a Zoe.*

Milà: Àncora, 2011. 1008 pp.

A la p. 479 es refereix al beat Francesc Xavier Ponsa i Casallarch, màrtir de l'Orde Hospitalari, nascut a Moià, atribuint la seva celebració al dia 28 de setembre. I a la p. 627 es refereix al beat Pere de la Cadireta, màrtir dominic, també nascut a Moià, atribuint la seva celebració al 20 de desembre.

Revistes

En l'apartat de revistes, i començant per les editades a Moià o rodalia, hem vist:

Full Parroquial (de Santa Maria de Moià), del 12-2-2012, que explica que s'ha fet una base de dades amb tots els bateigs i casaments de les parròquies de Moià, Rodors i Ferrerons; qui estigui interessat a consultar-la, pot adreçar-se a la rectoria de Moià.

Palestra, núm. 132 (IV trimestre 2011), amb 12 pp. sobre activitats esportives locals.

El Polvorí, núm. 11 (hivern 2011 [i.e. 2012]), amb 36 pp., editat per l'Ateneu La Pólvora.

Super Sopa, núm. 76 (gener 2012), amb 28 pp. sobre activitats de l'Escola Josep Orriols i Roca.

Passant a les revistes de fora, hem vist:

Cavall Fort, núm. 1190 (2ª quinzena febrer 2012), amb l'article «Ca n'Oliver. Un poblat ibèric de Cerdanyola», de Maria Àngels Petit i Mendizàbal, i les habituals col·laboracions del dibuixant Picanyol.

Full Diocesà (Solsona i Vic) del 12-2-2012, amb una necrològica de Mn. Francesc Xavier Arumí i Sala, rector estat de Moià, l'Estany, etc.

Diaris

Regió 7

10-1-2012

«Endesa posa en servei dues noves línies al Bages des de la subestació de Calders. La nova infraestructura per a la qual s'han hagut d'alçar 45 torres, abasta una quinzena de municipis (entre ells, Calders, Moià, Monistrol de Calders, Santa Maria d'Oló, l'Estany i Castellterçol)». «La plaça del CAP de Moià rep la darrera aportació de la Diputació».

12-1-2012

«La Cursa dels 2 Turons farà una completa desena edició. Hi haurà prova de muntanya, infantil, de marxa nòrdica i de canicròs. Amb sortida i arribada a Moià, la cursa gran tindrà una distància d'11,7 km amb un traçat molt atractiu».

14-1-2012

«Divergències dins el govern de Moià fan que es retirin tres punts d'un ple».

15-1-2012

«Castellterçol celebrarà dimarts [17 gener] els tradicionals Tres Tombs». «La Fura dels Baus inaugura la nova temporada a La 2 d'«Imprescindibles»».

17-1-2012

«Josep Viñas i Sílvia Gibert vencen en el desè aniversari de la 2 Turons de Moià. També es van disputar la cursa de promoció i les proves de marxa nòrdica i de canicròs».

18-1-2012

«Moià balla a la plaça del CAP per les festes d'hivern». «Amb els avis cal anar

temptejant les situacions», breu entrevista a Assumpta Sallés, cuidadora d'avis a l'Estany, dins la secció «De casa».

19-1-2012

«L'economista X. Sala Martín parla per als escolars de Moià». «Castellterçol celebra demà la Fira d'Hivern».

20-1-2012

«La Festa de Sant Sebastià de Moià tindrà avui els garrofins de protagonistes». «Calders celebra Sant Vicenç amb la fira-mercat i l'escudellada». «La major part dels residus tòxics es reciclen», breu entrevista a Ramon Cortès, que es dedica a la recollida de residus tòxics i perillosos, a l'Estany, dins la secció «De casa».

22-1-2012

«La martorellenca Anna Tobella és escollida millor cantant catalana en el concurs Francesc Viñas». «Posàvem baranes en indrets difícils i perillosos», breu entrevista a Jaume Ruiz, de l'Estany, que es dedica al manteniment de parcs i jardins però ara està en l'atur. «Artesania i gastronomia, protagonistes de la Festa Major de Sant Vicenç de Calders».

23-1-2012

«Bona participació i gran lluïment en la festa dels Tres Tombs de Castellterçol». «Sempre ompló el dipòsit on em queda de pas», breu entrevista a Teresa Pujol, veïna de Moià de 57 anys, en el «Tema del dia» (la pujada del preu del combustible).

24-1-2012

«Un xoc entre un camió i un cotxe a Calders causa tres ferits lleus». «Mor Francesc Arumí, ex-rector de diverses parròquies del Bages». «Cercavila, fira i el joc de les botifarres omplen la fes-

ta de Sant Antoni de Monistrol de Calders». «Calders asseu a taula desenes de veïns per a degustar l'escudellada».

25-1-2012

«Moià podria oferir alguns instruments, i Castellterçol uns altres», declaracions de Glòria Mascaró, regidora d'Ensenyament de Moià, dins el «Tema del dia» (les escoles de música i les retallades pressupostàries). «Sebastià Alzamora participa en el Club de Lectura de Moià».

27-1-2012

«Aquí hi programem tot allò que ens ve de gust», breu entrevista a Joan Homs, president de l'Ateneu La Pólvora, de Moià, dins la secció «De casa».

31-1-2012

«La festa de Sant Antoni omple de públic els carrers del centre de Moià». «No sóc traginer, però la festa m'ha agradat molt», breu entrevista a Josep Pladevall, banderer dels Tres Tombs de Moià, dins la secció «De casa».

1-2-2012

«Els clients demanen productes naturals», breu entrevista a Susana Bono, comerciant de dietètica de Moià, dins la secció «De casa».

2-2-2012

«La neu emblanquina el Moianès i l'Alta Anoià». «Veïns de Castellterçol arranegen indrets del poble».

3-2-2012

«El govern d'unitat de Moià s'esquerda per la destitució d'una regidora d'Entesa. El grup independent reclama la revocació del cessament decretat per l'alcalde, motivat per unes informacions facilitades a tercers. MoiàFutur de teló de fons».

4-2-2012

«CiU no garanteix un govern en majoria amb AraMoià si Entesa n'acaba sortint. Els convergents decidiran una posició en una reunió del comitè local a començament de setmana». «Moià acull l'exposició "Gent de festa"».

5-2-2012

«Explota una caldera en un cobert d'una casa de Calders, sense ferits». «El perill d'una trencadissa», editorial sobre la crisi del govern d'unitat de Moià. «El Cacis escull onze projectes artístics d'entre cent propostes. El centre de Calders ha demanat cartes de recomanació als artistes per acotar les sol·licituds».

6-2-2012

«Un incendi a les golfes esfondra la teulada de la casa de colònies Xaloc de Calders».

7-2-2012

«Cal conèixer les novetats i posar-les en pràctica», breu entrevista a Aida Pladevall, perruquera de Moià, dins la secció «De casa».

8-2-2012

«Ens fem el compost nosaltres mateixos», breu entrevista a Paloma Fuentes, agricultora de Calders, dins la secció «De casa».

9-2-2012

«Moià balla a ritme de *country* en la vigília de la cavalcada dels Tres Tombs».

10-2-2012

«Quim Vila: Una llengua viperina per a riure's de tot (i de tothom). El cantautor moianès actua al "Centru" de Cabrianes amb una proposta d'humor, cançó i sarcasme abans d'estrenar nou espectacle al Barnasants».

12-2-2012

«Moià salva el govern d'unitat, però tindrà la renúncia de dues regidores. Elvira Permanyer i Laura Camí, d'Entesa, pleguen voluntàriament i seran rellevades en el ple de dimarts. El pròxim repete, aprovar els comptes». «Moià, crisi de comptes i govern», editorial. «Cada vegada es reparen menys aparells», breu entrevista a Romà Pladevall, tècnic electricista de Moià, dins la secció «De casa».

14-2-2012

«Llorenç Fort i Sara Verdaguer seran els nous regidors d'Entesa per Moià. Les persones que rellevaran Elvira Permanyer i Laura Camí hauran d'esperar una o dues setmanes per a poder prendre possessió del càrrec». «Cada raça té el seu caràcter i la seva personalitat», breu entrevista a Miguel Torres, que té un estable de cavalls a Moià, dins la secció «De casa».

15-2-2012

«La creació de la comarca del Moianès no té calendari dos anys després de la petició. El procés administratiu per a acabar constituint el nou territori avança, però molt lentament, i a hores d'ara no hi ha cap termini de resolució».

16-2-2012

«Marina Berdalet (barcelonina-estanyenca) obté un accèssit en la vint-i-unena edició del Premi Joan Vilanova d'arts plàstiques, a Manresa, en la modalitat de dibuix».

19-2-2012

«Castellterçol prepararà 25 calderes de brou per a la festa de l'escudella».

21-2-2012

«Els ingredients són de primera qualitat», breu entrevista a Joan Rovira, cui-

ner de l'escudella de Castellterçol, dins la secció «De casa».

22-2-2012

«Castellterçol reparteix més de 4.000 racions en el Dimarts de l'Escudella. El Moianès va complir ahir amb la tradició centenària de l'escudellada, amb què cada any dóna pas a la quaresma».

23-2-2012

«Prehistòria a tocar dels invidents. El Museu Arqueològic i Paleontològic de Moià ultima un espai tàctil per als visitants cecs».

24-2-2012

«Els ajuntaments de la Catalunya central han multiplicat per tres la despesa en deu anys», titular del «Tema del dia», en el text del qual s'especifica: «Quant als ajuntaments dels municipis més grans d'aquestes comarques (per sobre dels 5.000 habitants) destaca especialment el cas de Moià —tenint en compte la crítica situació de les seves finances, que ha comportat greus dificultats els darrers mesos per a pagar nòmines—, ja que en aquesta dècada ha vist com la seva despesa en el capítol de personal creixia el 373% (de 663.847 euros en 1999 a pràcticament 3 milions d'euros en el 2010)».

22-1-2012

Dins la llista dels «ajuntaments que no han presentat els comptes del 2010 a la sindicatura» figura el de Moià, i el reportatge és il·lustrat amb una fotografia de la façana de la casa de la vila moianesa.

23-1-2012

«Capital cultural: La Fura dels Baus enlluerna a Guimarães».

EL 9 NOU

30-1-2012

«S'ha constituït la societat Loteria de Moià, SL. Administrador únic: Olga Valldeoriola Sánchez. Adreça: St. Antoni, 3».

10-2-2012

«Una veïna de Moià guanya un creuer en un sorteig de *El 9 Nou*».

NOTICIARI

Taller d'alimentació saludable

El dijous 26 de gener va tenir lloc a la recentment estrenada aula d'educació sanitària del CAP un taller participatiu sobre alimentació saludable destinat a joves, organitzat per l'Ajuntament de Moià en coordinació amb la Diputació de Barcelona. Hi van participar uns quaranta nois i noies, que van escoltar, debatre i agafar idees de com alimentar-se d'una manera més equilibrada i desmentir falsos mites. En acabar pogueren degustar un berenar amb productes ecològics, donació d'una empresa de la zona.

Consorci del Moianès

Entre les activitats organitzades pel Consorci del Moianès en la seva seu de Moià, el dimecres 8 de febrer, a les set de la tarda, va tenir lloc la primera sessió d'un nou cicle dels espais de debat educatiu al Moianès, amb la psicòloga Maria Jesús Comellas; el títol de la seva intervenció fou *Cal negociar amb els infants?* Els dies 14 i 31 de gener es van fer dos tallers, sobre salut laboral i entrenament de la memòria, adreçats al personal sociosanitari, en el marc del cicle formatiu de grau mitjà en atenció sociosanitària, que per primera vegada es realitza al Moianès.

ALTRA PREMSA

10-1-2012 (*El País*)

«Almuerzo con... Dionís Guiteras: "Nuestro pueblo se hundirá si no ayudan todos". El alcalde de Moià ha implicado a los vecinos en la gestión del municipio».

23-1-2012 (*Ara*)

«Les veus femenines regnen en el Concurs Francesc Viñas»

Música i teatre

L'Ateneu La Pólvora va convocar, el 13 de gener a partir de les nou del vespre, un sopar i concert *Nit dels 90*, amb els grups Delivery (indie rock) i Bagul (rock + grunge). El 17 de febrer fou el torn del grup «1857», que hi presentà el seu darrer treball, *Hivern*.

El dia 15 de gener, a dos quarts de sis de la tarda, a l'Espai Cultural Les Faixes, Gil Ratataplum i Dani Màgic presentaren l'espectacle de música i titelles *Els murrís van al bosc*. L'organització anava a càrrec de l'ajuntament.

El bar musical Tosca celebrà la Festa Major d'Hivern, la nit del 21 de gener, amb un ball de confeti. El mateix local fou l'escenari de l'actuació del cantautor Cesk Freixas, el 10 de febrer a les deu del vespre; el cantautor penedesenc resident a Santa Eulàlia de Riuprimer, acompanyat només per la seva guitarra, actuà poc més d'una setmana després de la presentació del seu nou disc, *Tocats pel foc*.

Joventuts Musicals de Moià ha presentat a l'Auditori de Sant Josep, el dissabte 25 de febrer, a les nou del vespre, el Quartet Gerhard. Lluís Castan i Judit Bardolet (violí), Miquel Jordà (viola) i Jesús Miralles (violoncel) han in-

terpretat obres de Haydn, Montsalvatge i Ravel.

Excursionisme

El GEMI ha fet públic el programa d'activitats per a aquest any, que inclou una excursió al castell de Milany (10 març), la XXXVII Travessa Moià-França (6-8 abril), l'ascensió al pic Covil i Costa Pubilla (5 maig), la travessa integral Moixeró-Cadí (30 juny), l'ascensió al pic de Font Blanca (28 juliol), la XXXII Caminada pel Moianès (12 agost), l'ascensió al pic de la Múnia (8-9 setembre) i l'ascensió al pollegó inferior del Pedraforca (6 octubre).

El diumenge 12 de febrer tingué lloc la caminada mensual pel Moianès organitzada per Rivendel. En aquesta ocasió el lloc de sortida era la Plaça de Monistrol de Calders.

Altres cursos i activitats

La Cultura de la Dona organitza a Can Carner, els divendres de tres a set de la tarda, a partir del 27 de gener, classes de patchwork.

A l'Auditori de Sant Josep tenen lloc cada dimecres a partir de les set del vespre classes de ball de saló de diverses especialitats.

El gimnàs Moià Sport ha ofert durant tot el mes de gener la matrícula gratuïta.

L'Oficina Mòbil d'Atenció al Consumidor, dependent de la Diputació de Barcelona, va ser present a l'avinguda de la Vila el dia 6 de febrer de deu a dos quarts d'una del matí.

Ràdio Moià

El programa «El xu-xiu» va entrevistar, el dia 11 de gener, el regidor de Via Pública, Joan Maria Navarro, i el de

Festes i Tradicions, Josep Martínez. El 18 de gener fou el torn de la regidora de Cultura, Elvira Permanyer. Després d'un parèntesi de tres setmanes per divergències en la gestió de Ràdio Moià, el programa es repregué el 15 de febrer amb una tertúlia amb Isidre José, Ramon Tarter i Joan Capdevila, i continuà el dia 22 amb Enric Terencio, cap del PSC local.

Multes pel deute municipal

A punt d'imprimir-se LA TOSCA, els mitjans de comunicació informen de la multa que haurien de pagar l'alcalde i el regidor d'Hisenda, Dionís Guiteras i Ramon Crespiera, pels deutes contractats pel consistori anterior amb el Grup Mas. Aquest va reclamar judicialment a l'Ajuntament de Moià pel deute pendent de la urbanització del carrer Castell de Clarà (2006-2007), considerant que havia de cobrar després que l'ajuntament rebés un préstec de l'ICO el mes de desembre passat. Segons la resolució judicial, Guiteras i Crespiera haurien de pagar, a títol personal, 150 euros en primera instància, que passarien a ser 1.000 al cap de vint dies i, després, 1.500 euros cada vint dies mentre no es fes efectiu el pagament del deute. La notícia ha portat de nou Moià als mitjans de comunicació nacionals.

Nous establiments i serveis

Gissel Celentano, quiromassatgista titulada, ofereix massatges terapèutics de diferents tipus al c/ de Cal Quinoré, 22.

Antònia Hueso Lara ha obert la perruqueria i centre d'estilisme Casa de París, al c/ de l'Esport, 16.

A la carretera de Manresa, 19, ha obert Pcféricos, botiga dedicada a la venda d'ordinadors i perifèrics i a serveis d'assistència tècnica.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

Maria i Jordi Munné i Forcada (germans bessons), fills de Jordi i Imma, dia 2 de desembre del 2011.

Leire Costas i Hernández, filla de Maximiliano Vladimir i Maria del Mar, dia 28 de desembre.

Emma Passarell i Cózar, filla de Jaume i Sandra, dia 29 de desembre.

Miquel Priego i Álvarez, fill de Jaume i Karina, dia 31 de desembre.

Iker Bartes i Martín, fill de Jaime i Anna Belén, dia 13 de gener del 2012.

Martí Vilà i Alcoceba, fill de Jordi i Núria, dia 29 de gener, a Santa Maria d'Oló.

Brianna Punschke i Machado, filla de Germán Gustavo i Elisa Mariel, dia 31 de gener.

Laia Passarell i Membrive, filla de Jordi i Rosalia, dia 3 de febrer.

Gerard Carner i Bonells, fill de Jesús i Laia, dia 4 de febrer.

Marc Salanguera i Matas, fill d'Eduard i Carolina, dia 11 de febrer.

Defuncions

Francesc-Xavier Arumí i Sala, prevere, de setanta-cinc anys, dia 22 de gener, a Vic (però molt vinculat a Moià i al Moianès).

Isidoro Ordóñez i Fernández, de noranta-un anys, dia 24 de gener.

Juan Pedro Tarradas Ríos, de seixanta-quatre anys, dia 25 de gener.

Maria Lluïsa Cortés i Marín, de vuitanta-sis anys, vídua de Lluís Muñoz, dia 28 de gener.

Núria Homs i Franquesa, de setanta-sis anys, dia 29 de gener.

Miquel Prat i Sabaté, de setanta-un anys, dia 5 de febrer, a Castellcir (d'on havia estat alcalde: 1995-2007).

Guadalupe Gálvez Rubio, de vuitanta-cinc anys, dia 7 de febrer.

Júlia Viñas Vilardell, de vuitanta-nou anys, dia 12 de febrer, a Barcelona (però molt vinculada a Moià).

NECROLÒGIQUES

Mn. Francesc X. Arumí,
in memoriam
Josep Ruaix

Mn. Arumí l'any 2009 (Fot. C. Pla)

Com a culminació d'una llarga i penosa malaltia, el dia 22 de gener d'enguany va morir, a Vic, Mn. Francesc Xavier Arumí i Sala, a l'edat de setantacinc anys. Esbossem la seva biografia.

F.X. Arumí va néixer a Manlleu el dia 30 de maig de 1936. Havent cursat els estudis eclesiàstics al Seminari de Vic, fou ordenat de prevere el 20 de desembre de 1959, a Taradell. A partir d'aleshores va exercir el ministeri sacerdotal primer com a vicari i després com a rector a les parròquies de Castella, Tona, Crist Rei de Manresa, Torroella, Fonollosa, Camps, Sant Vicenç de Castellet i Moià. Paral·lelament, també va ser capellà de les Religioses Reparadores de Manresa, administrador de la Residència Sacerdotal de la mateixa ciutat, consiliari de l'Associació Catòlica de Dirigents, arxiprest del Bages Sud, membre del Consell Diocesà de Pastoral, etc.

De la parròquia de Santa Maria de Moià en fou nomenat rector el dia 1 de setembre de 1996 i en fou cessat, per

raons de salut, el dia 11 de febrer del 2011. Amb el rectorat de Moià hi anava combinat el de les antigues parròquies de la rodalia: Sant Pere de Ferrerons, Sant Pere de Marfà i Sant Feliu de Rodors. Residint a Moià, també hagué d'encarregar-se de la parròquia de Santa Maria de l'Estany, en dos períodes: del 22 de setembre del 2000 al 6 de setembre del 2003, i de l'11 de juliol del 2006 a l'11 de febrer del 2011. A més, sempre residint a Moià, fou arxiprest del Moianès en dos mandats: del 7 de març del 2000 al 7 de març del 2005, i del 18 de setembre del 2006 al 27 d'octubre del 2009.

De la seva estada en terres moianeses podem destacar que parlava i predicava amb eloqüència, que va impulsar l'actuació de Càritas parroquial i practicà l'ajut a persones necessitoses, que exercí amb responsabilitat el seu càrrec de vice-president nat de l'Hospital-Residència de la Vila de Moià, que restaurà l'església de Ferrerons i la rectoria de Rodors, i, en fi, que complí zelosament les seves tasques pastorals. Des que fou colpit per la malaltia, intentà de sobreposar-s'hi i prosseguí fins al màxim possible la seva missió.

D'ençà de la seva retirada de Moià, després d'estar-s'hi uns catorze anys i mig, va viure a la Casa Sacerdotal de Vic i, els darrers mesos, ja molt malalt, a la Clínica de Sant Josep de la mateixa ciutat, on morí.

La missa exequial es va oficiar a l'església de Sant Domènec de Vic el dia 23 de gener a les quatre de la tarda, amb assistència d'una representació moianesa. El senyor bisbe, que presidí la cerimònia, acompanyat d'una quarantena de preveres, assenyala: «Mn. Francesc Arumí ha recorregut el seu camí cristià amb la lleialtat del qui ha volgut sempre servir i estimar el Senyor i, per amor a ell, tots els seus germans.»

La despulla mortal del difunt va ser enterrada a Manlleu, la seva població nadiua. El diumenge dia 5 de febrer fou recordat en la missa de dotze a la parròquia de Santa Maria de Moià.

Que reposti en pau, aquest distingit eclesiàstic, fortament vinculat a Moià i al Moianès, i que rebin els seus familiars el nostre condol.

Gràcies, mossèn

Glòria Pons

En record de Mn. F.X. Arumí

Gràcies, mossèn, per uns grapats de vida que vau semblar amb generositat, tot obeint de Déu aquella crida que era per vós Amor mai acabat.

Gràcies pel do de la Paraula entesa i per l'encís de fe i de plenitud. Gràcies per dur la torxa sempre encesa lliurant a Déu adoració i salut.

Gràcies pel vostre plor i el vostre riure, i pel sender que amb vós hem caminat; per partir-nos el Pa que fa conviure tot oferint el Vi de l'Amistat.

Ara us diem adéu i, si el cor plora, també sabem que heu set sempre fidel. Encara que Moià avui us enyora, sabem segur que ens trobarem al cel.

Carta a Sebastià Ubasart Serra

Joan Clarà Vila. Company de legislatura 1979-1983

Des de les pedreres de Puigsagordi a les terres de secà del pla de Bossanya, treballant en temps difícils. Sempre tenies les portes obertes per al qui ho necessitava; quina vida, quins temps! Però ho vas superar amb nota, vas pu-

jar una gran família, al final van arribar temps millors i et tocava descansar, però tu, amant del teu poble, no et rendies. Un dia et vam trucar per si volies ser alcalde: et va faltar temps!

Et vam escollir perquè crèiem en tu i no vas decebre ningú. Encara recordo quan ens vàrem presentar a l'Esplai. Estaves tan emocionat que ni recordaves per quin partit et presentaves: és clar, et presentaves pel teu poble. Entre altres coses, volies fer una autopista fins a Madrid... Vas guanyar, vas ser l'alcalde de tots formant un govern d'unitat. Vam formar una família amb ganes de treballar.

Et vas començar a moure per conèixer els governs de la Generalitat i la Diputació, sempre amb l'entrepà sota el braç, esperant el bus del Sagalés (eren altres temps!).

Sí, et llevaves d'hora perquè volies un Moià més gran. Ho vas trobar a Castellnou, a l'actual polígon de Moià; vas començar a treballar a Can Carner (actual hotel d'entitats), et vas preocupar sempre per l'Hospital-Residència, vas veure que era un lloc on es desenvolupava una gran tasca social i vas col·laborar per fer-lo més gran. Mai no vas voler cobrar pel teu servei al poble; dels cèntims en va sortir l'actual plaça del Moianès.

Prèviament vas treure el revolt de Cal Teixidor fent que la zona dels cirerrers fos la primera obra de la democràcia; si bé penso que la millor tasca va ser que fossis el nostre alcalde, l'alcalde de tots els moianesos i moianeses.

Recordes aquell dia a l'Esplai on vas dir que volies fer una autopista fins a Madrid? Doncs, ves per on, que l'has fet tan llarga que travessa l'infinit i arriba al cel. És el que et desitgem els teus companys de la legislatura 1979-1983.

Adéu, home de poble; adéu, home de bé. Al cel siguis.

Jordi Casso o una altra cara de l'estiueig

Ramon Puig

Jordi Casso i Juvé (fot. família Casso)

Primers de juliol del 1957. L'entrada a Castellterçol per l'actual C59 és força diferent. Quilòmetres de grans plàtans acompanyen la travessia de la carretera des de Moià fins a Sant Feliu de Codines. El camí de Sant Roc (antic passeig) era gairebé igual que ara, i per allà hi jugaven dos vells amics de curta edat: Jordi Sagrera, que dues dècades després seria cofundador del *Truc - Revista del Moianès* i del GEMI, i el qui subscriu. De sobte, veiérem arribar una furgoneta familiar, d'aquelles que hom anomenava «rubia» o «auto unió». Encuriosits, ens apropàrem a la casa dels Rourets, al costat de l'oratori de Sant Roc, en veure que allà s'aturava. No ens podíem ni imaginar que el primer encontre fos la base per a una molt sòlida i prolongada amistat amb les famílies Casso-Samsó i Nuet-Casso.

A través d'ells anàrem coneixent el món de l'escoltisme, en aquest cas confessional, una indissimulada defensa de la terra i de la llengua, i una colla de va-

lors, amanits amb jocs de pistes, tertúlies a l'entorn dels grans roures d'aquell indret i un esperit infantil entronitzat en la natura.

Quin era el seu principal contrast? En gran part l'estiueig d'aquella època encara era hereu d'aquells noms i cognoms d'una burgesia d'origens industrials i que llavors anava acompanyada de les clàssiques minyones, xofers, etc., amb un llenguatge a vegades frívol, estereotipat i que ara qualificaríem d'espanyolitzant. En general, la distància entre la «gent del poble» i els «estiuejants» era enormement més marcada del que ara poden imaginar les noves generacions, i cada grup tenia els seus propis locals i ambients. També, de tant en tant, pujaven uniformats i en formació paramilitar per la carretera els joves de l'OJE (Organización Juvenil Española), en realitat joventuts de la Falange, que acampaven a les Torres o gorgs de Sant Quirze.

No cal dir que els contrastos ideològics amb els Casso eren brutals.

En Jordi i la seva esposa Núria tenien tres fills, Jordi, Núria i Lluís, i amb el pas del temps en van anar arribant fins a vuit. Ja en la dècada dels anys seixanta, la imatge que irradiaven era la de «una gran escola».

Químic de professió, en Jordi fou president dels Lluisos de Gràcia, el barri on tots creixeren. També col·laborà llargament amb els Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi. L'especial sensibilitat en tants i tants temes fou motiu, a tall d'exemple, de la seva presència en les concentracions, en els anys noranta, davant de l'Ajuntament de Castellterçol en els actes de solidaritat amb Bòsnia.

Dura, molt dura, fou l'experiència de la pèrdua de la Teresa, la tercera de les filles, d'una neboda i del promès d'aquesta, en accident a França,

i, quinze dies després del traspàs de la seva esposa Núria, el terrible accident de muntanya que furtà la vida a l'hereu, Jordi, i la seva esposa, Eulàlia Torralba.

Es fa difícil d'explicar el conjunt d'impressions, anècdotes, records viscuts en un petit article. Ens queda una imatge gravada en la nostra memòria, que encara comentem de tant en tant amb Jordi Sagrera: l'arribada del pare, després de treballar, amb un crit típicament tirolès, i una munió d'infants vestits també amb indumentària estiuenca d'aquelles terres que el sortia a rebre corrents pel pla dels Rourets.

D'aquest tarannà vingueren moltes altres famílies als nostres pobles. Moltes d'elles ja formen part del tarannà quotidià.

El 26 de desembre ens va deixar en Jordi Casso i Juvé, a l'edat de vuitanta-sis anys. Jordis, Núria, Teresa, Eulàlia. A tots us diem: a reveure!

En el traspàs de Miquel Prat, de Castellcir

Ramon Puig

Capdavanter teòric i pràctic del municipalisme i el comarcalisme, ex-regidor i ex-alcalde d'aquest petit poble moianesenc, Miquel Prat i Sabaté fou

un dels catalitzadors del reconeixement del Moianès, cercant tots aquells passos i aspectes legals que podien ser possibles. A la teorització hi va afegir el treball pràctic, ara via Consorci, ara via Endavant Moianès - Endavant Comarca, nom donat a una agrupació d'ex-carrecs municipals, constituïda amb aquesta finalitat.

El vaig conèixer en el si dels debats que cíclicament ha anat organitzant l'agrupació que coordina els deu pobles de l'altiplà del Moianès i vaig veure ben clar que sabia perfectament passar de la teoria a la pràctica, cosa que tots sabem, a vegades, complicada. En el darrer any havíem tingut llargues converses sobre els temes que aquí tractem. La darrera fou el passat 8 de juny a Castellcir, el mateix poble que enjardinà i dignificà, superant aquella vella imatge dels anys setanta i vuitanta de provisionalitat i urbanisme dispers i poc cohesionat. Sempre recordaré aquell entusiasme encomanadís que impregnava els seus interlocutors.

Per l'agost del 2007 vàrem coincidir en el funeral d'en Lluís M. Xirinacs, cosa que ja indica el model de país que desitjava, i m'ha quedat gravada d'ell una frase tan simple com entenedora en una de les reunions de l'òrgan esmentat: «Fem poble, fem comarca, fem país...» Sense comentaris.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Totes les persones i entitats que vulguin fer-nos arribar articles, cròniques, informacions, etc. per al pròxim número de LA TOSCA, ens ho poden fer arribar, abans del dia 9 d'abril, a través del correu electrònic latosca@latosca.org o bé deixant-nos-ho a la nostra bústia, a Can Carner.

Fe d'errates: En l'apartat «Naixements» del número anterior, va sortir mal escrit el primer cognom del nen Jaume Marcet i José. Disculpeu l'error.

DADES METEOROLÒGIQUES

Estació pluviomètrica de l'Escola Pia

LATITUD 41° 48' 53" N LONGITUD 2° 5' 44" ALTITUD 741 m

GENER 2012

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	Màx.	Min.	Mit.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	Parcial	TOTAL
De l'1 al 10	14,1	0,8	6,3	7	-	3	NW	-	
De l'11 al 20	12,9	-3,9	5,3	7	1	2	NW	0,2	
Del 21 al 31	14,1	-2,4	6,0	6	2	3	SW	3,9	4,1

FEBRER 2012

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	Màx.	Min.	Mit.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	Parcial	TOTAL
De l'1 al 10	9,2	-8,4	-0,6	6	3	1	W	5,3	
De l'11 al 20	12,7	-8,8	2,7	6	-	4	W	-	
Del 21 al 29	19,9	-1,3	8,5	8	-	3	SW	-	5,3

Va nevar els dies 2,5 i 12. El dia 2 van caure uns 11cm; el dia 5, 1cm, i el dia 12 no va arribar a cobrir el terra.

Les dades meteorològiques de Moià actualitzades cada 15 minuts es poden consultar en la pàgina web de Carles Illa i Casanova, *MeteoMoià*: www.elmoianes.net/meteoMoia.htm. També es pot seguir al Twitter, @MeteoMoia.

El mes de febrer va començar amb fred intens, acompanyat per nevades de poc gruix. Es van registrar temperatures mínimes inferiors a 10 graus sota zero. El manteniment del fred durant dues setmanes va glaçar fonts, basses, pantans..., cosa que va permetre gaudir als joves i també ocasionà relliscades i inconvenients.

Al cicle de fred i neu que va alterar la vida quotidiana al Moianès a inicis de febrer, s'hi va afegir un episodi d'intens vent la nit del 6 al 7 de febrer. A l'Estany el vent causà molts desperfectes a les teulades i especialment en les xemeneies de les cases.

L'estanyol del parc, gelat (fot. C.I.C. – Moià)